

Úloha 2: Železobetonová stropní konstrukce

Výkres výztuže trámu

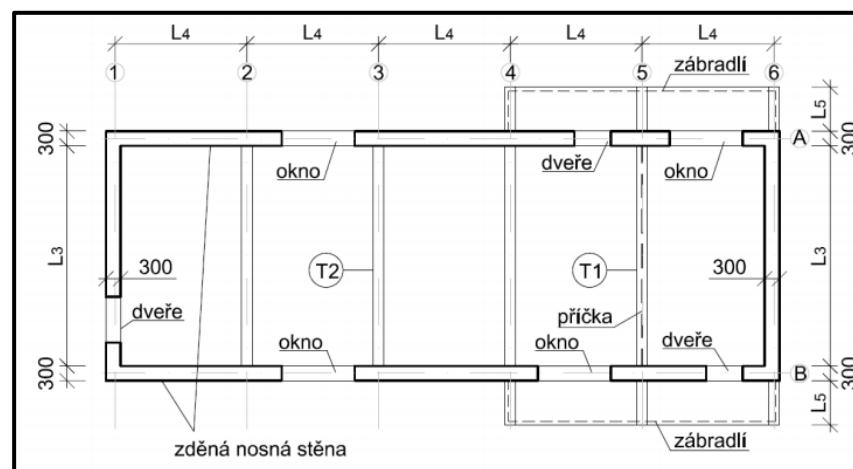
Prezentace k cvičení z předmětu NNKB (Štefan)

Zadání Úlohy 2

Zadání Úlohy 2

V rámci úlohy 2 vypracujeme

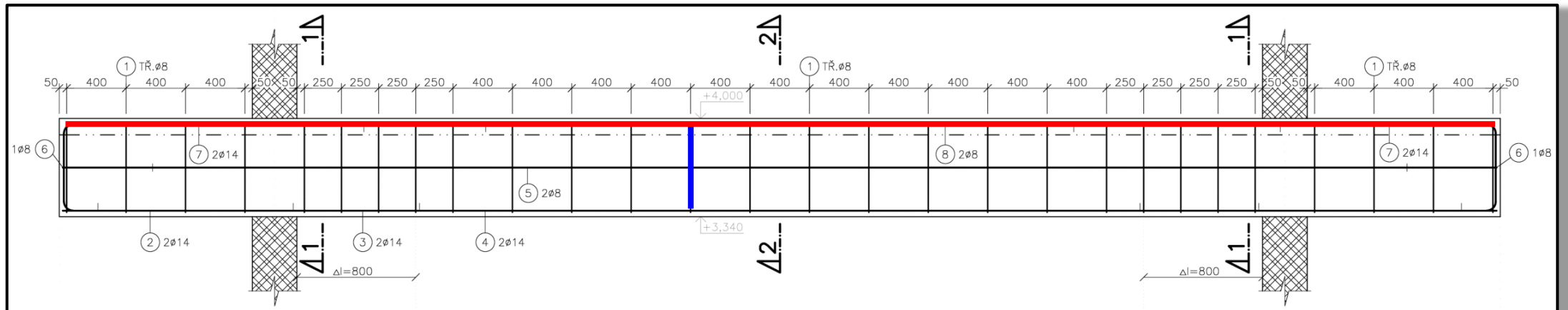
- návrh rozměrů stropních prvků (desky a trámů T1 a T2) + výpočet zatížení stropních prvků,
- výpočet vnitřních sil na desce a trámech T1 a T2,
- návrh a posouzení výztuže desky + výkres výztuže desky,
- návrh a posouzení výztuže trámu T1 + **výkres výztuže trámu**,
- výkres tvaru.

Výkres výztuže trámu

Výkres výztuže trámu

Do výkresu zakreslujeme **podélnou** a **smykovou** výztuž.

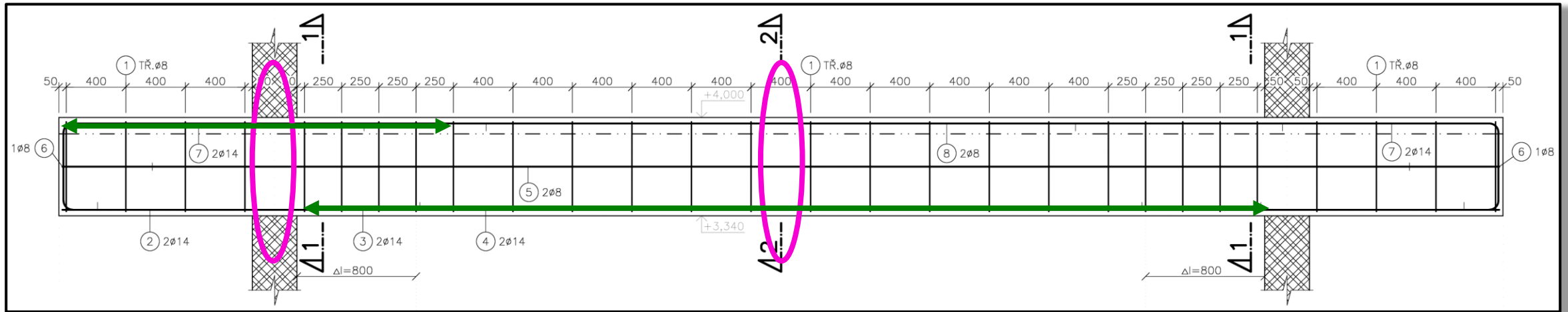

Podélná výztuž

Podélná výztuž

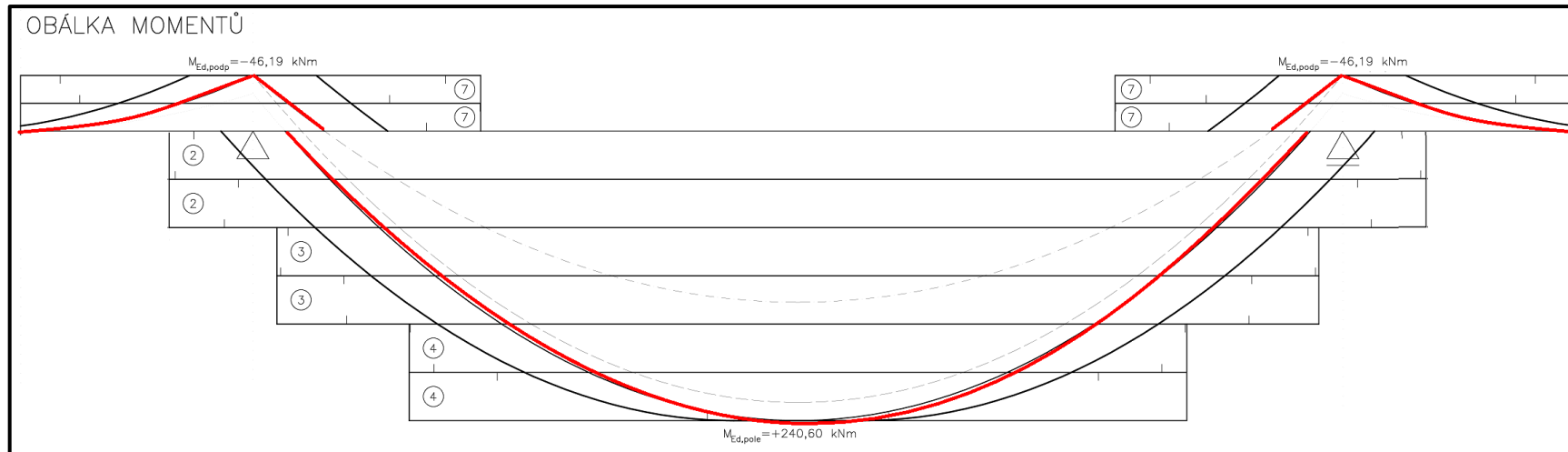
Podélnou (hlavní tahovou) výztuž máme navrženu pouze v průřezech – nad podporami a v polích.

Musíme se rozhodnout, kam až má být protažena tato výztuž.

Obálka momentů

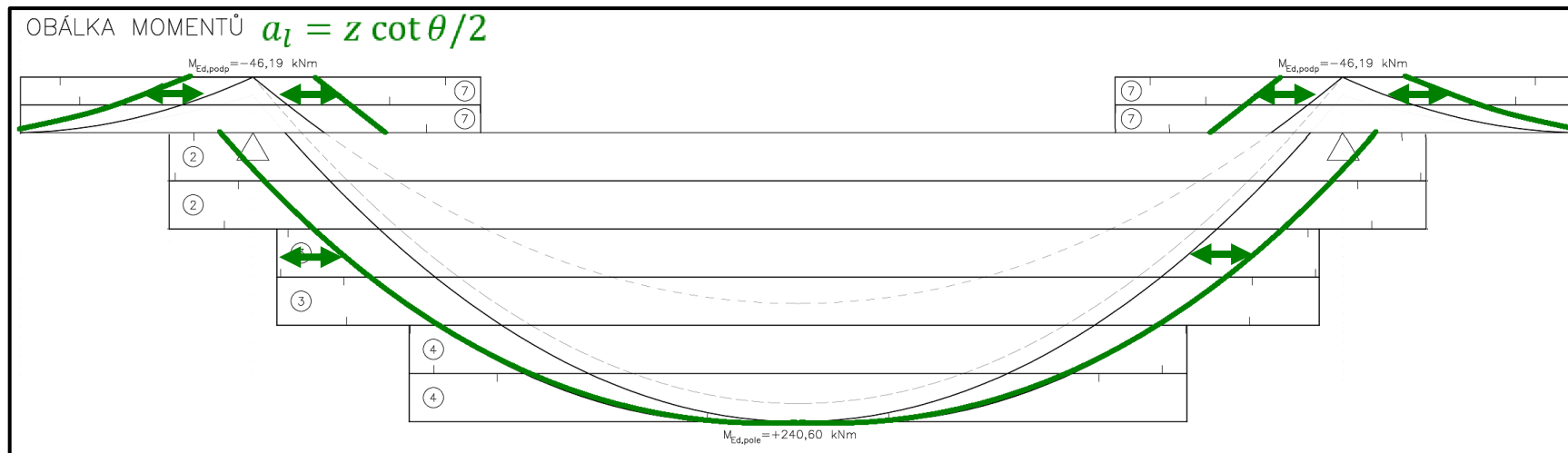
Při stanovení, kam má být výztuž protažena vycházíme z **obálky momentů**.

Rozšíření obálky

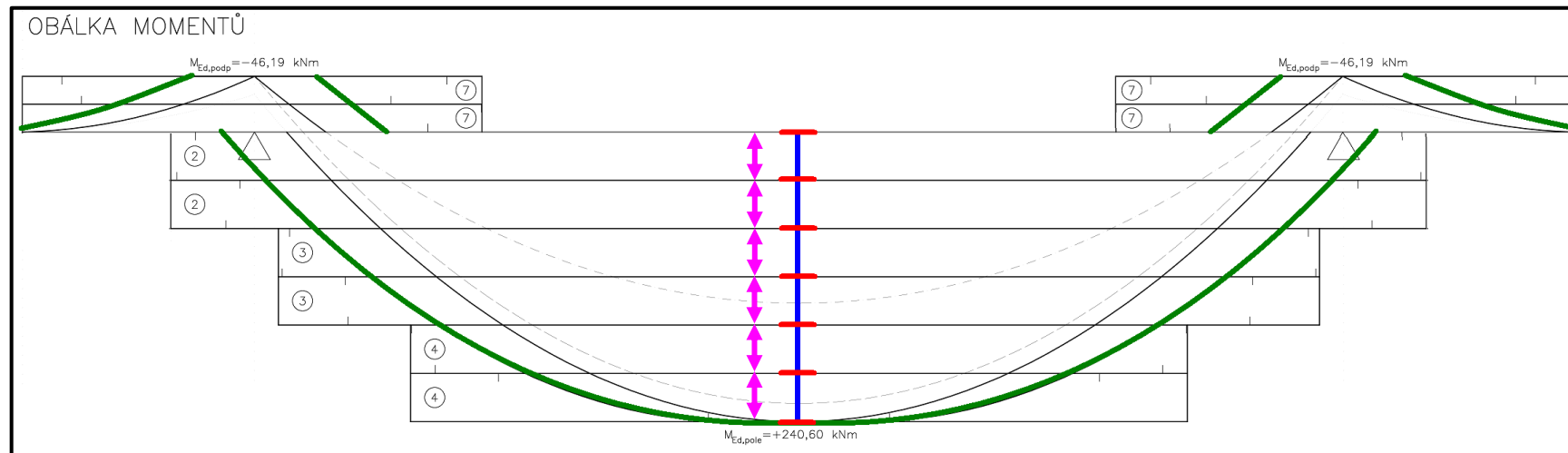
Obálku rozšíříme ve vodorovném směru o $a_l = z \cot \theta / 2^*$.

*Rameno vnitřních sil z a kotangens úhlu sklonu trhlin $\cot \theta$ převezmeme z výpočtu smykové výztuže.

Rozšíření obálky

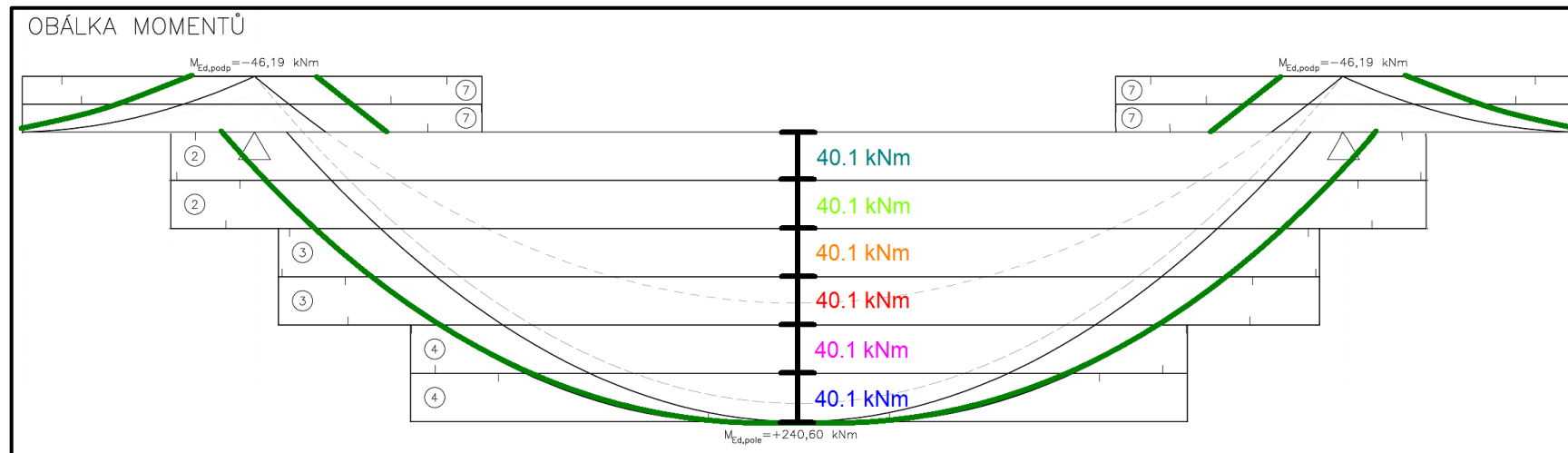
Uprostřed pole máme kvůli momentu $M_{Ed,pole}$ navrženo n prutů. Působící moment si rozdělíme na n dílků, abychom viděli, jaký moment nám přenáší jeden prut*.

* Vycházíme z myšlenky: „Pro přenesení momentu $M_{Ed,pole}$ jsme navrhli n prutů. Každý prut nám tedy zajišťuje únosnost o hodnotě $M_{Ed,pole}/n$ ”.

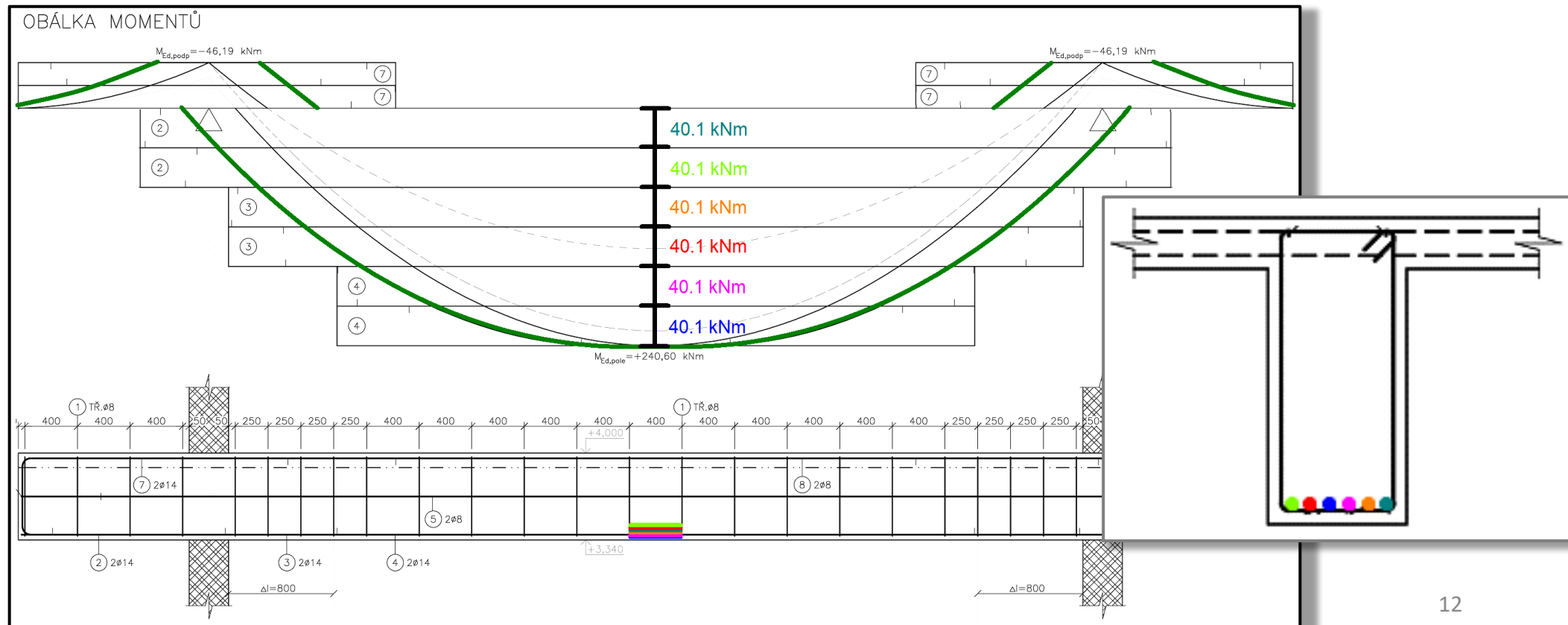
Rozšíření obálky

Zjednodušeně uvažujeme, že **každý prut zajišťuje únosnost** o hodnotě $M_{Ed,pole}/n$.

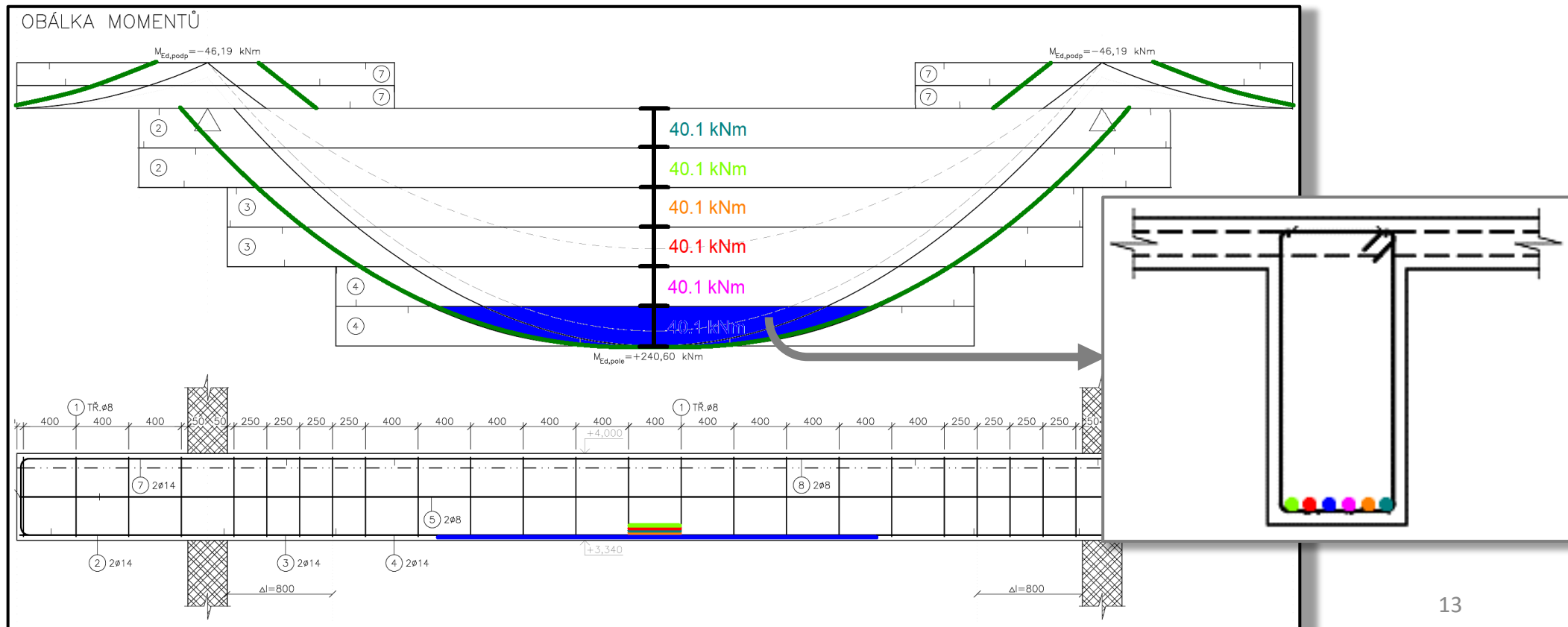
Rozšíření obálky

Uprostřed pole tedy potřebujeme všech 6 prutů.

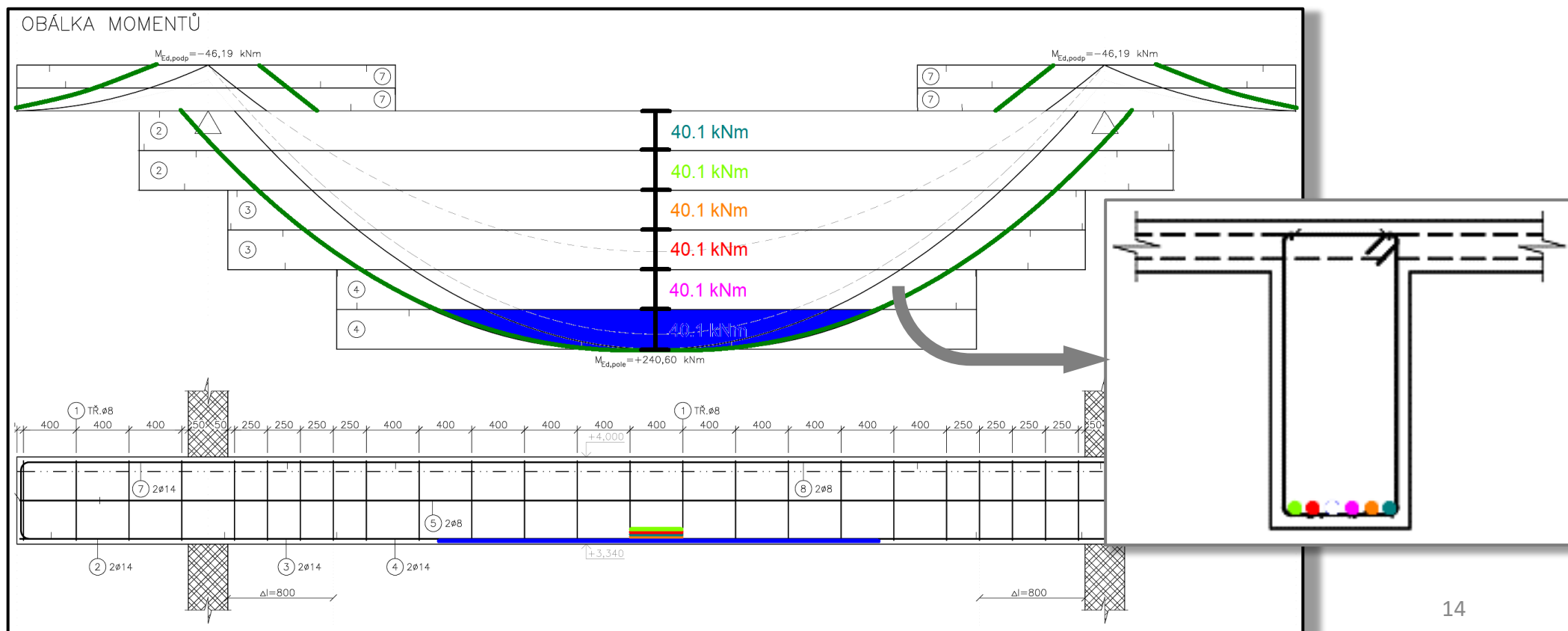
Rozšíření obálky

Směrem k podpoře moment klesá, a proto **modrý prut** „potřebujeme“ jen na krátké části uprostřed.

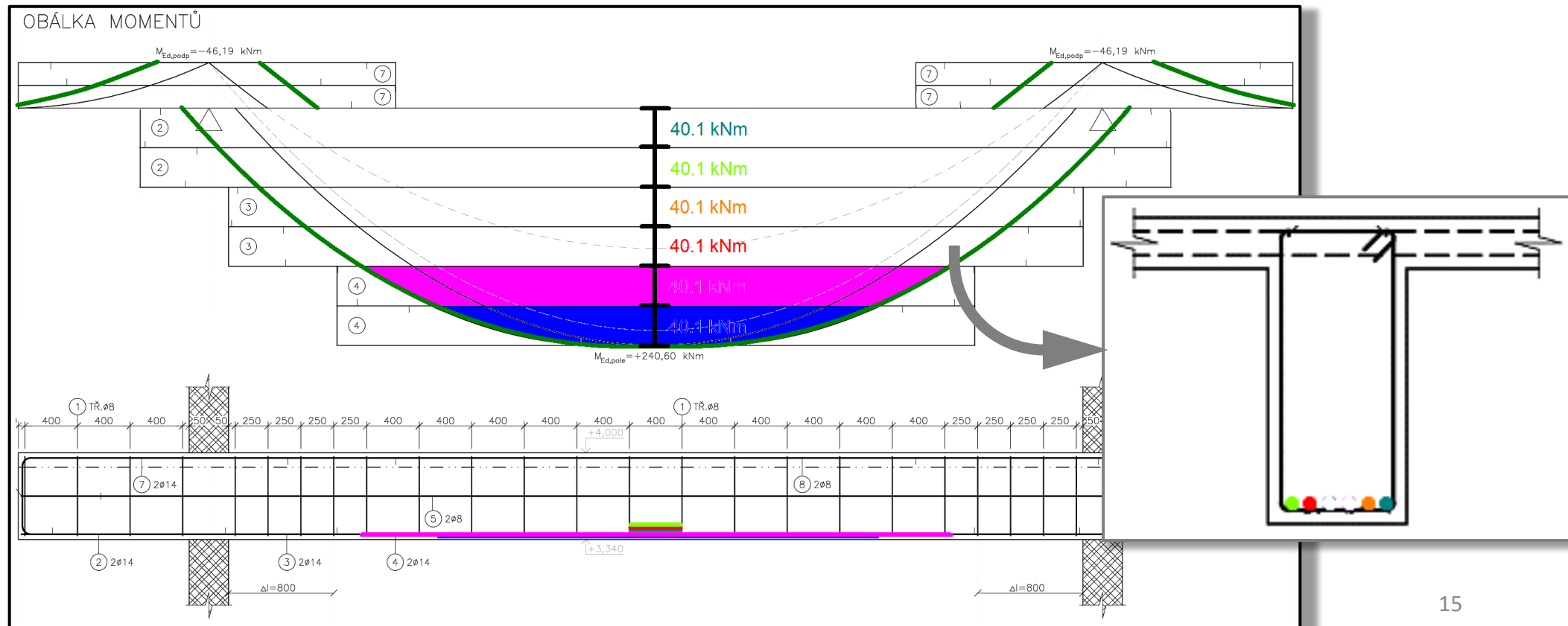
Rozšíření obálky

V průřezu blíže k podpoře již modrý prut nepotřebujeme.

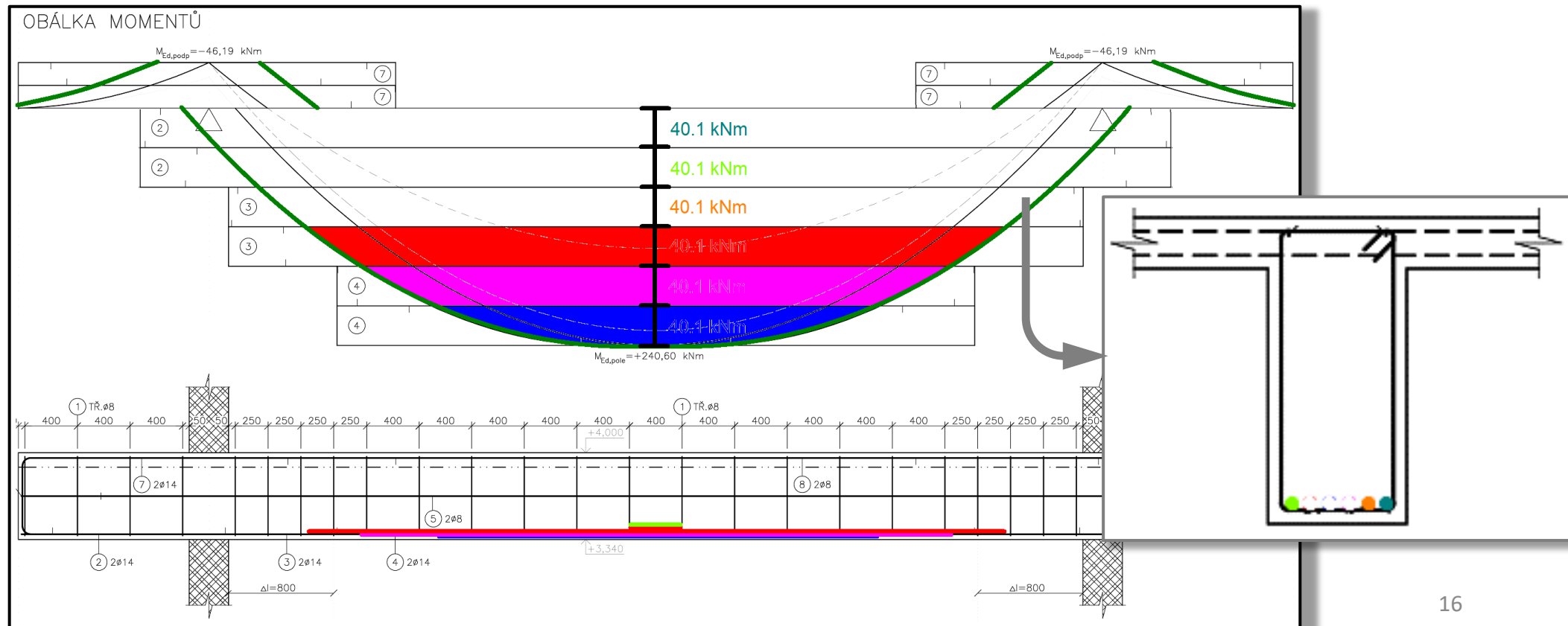
Rozšíření obálky

Stejně tak fialový prut potřebujeme pouze v o trochu delší části a ještě blíže u podpory už ho nepotřebujeme.

Rozšíření obálky

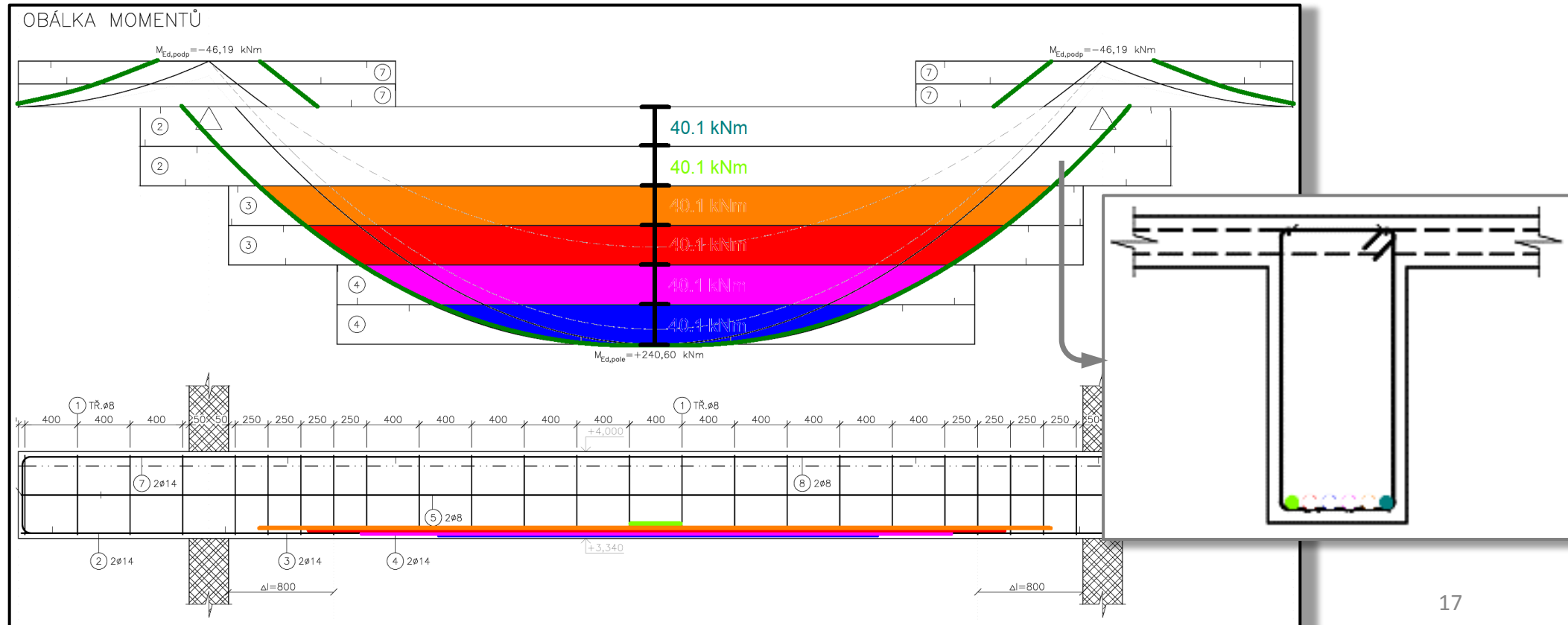
A tak dále.

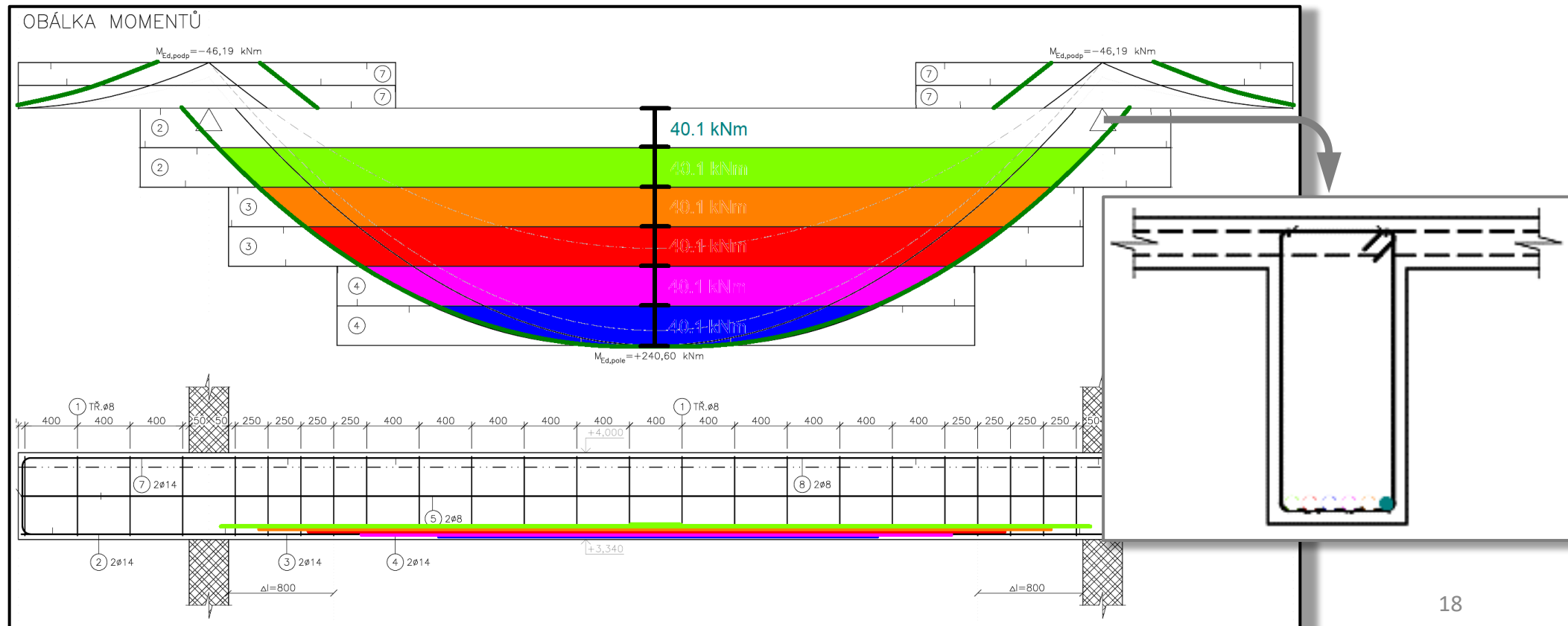
Rozšíření obálky

A tak dále.

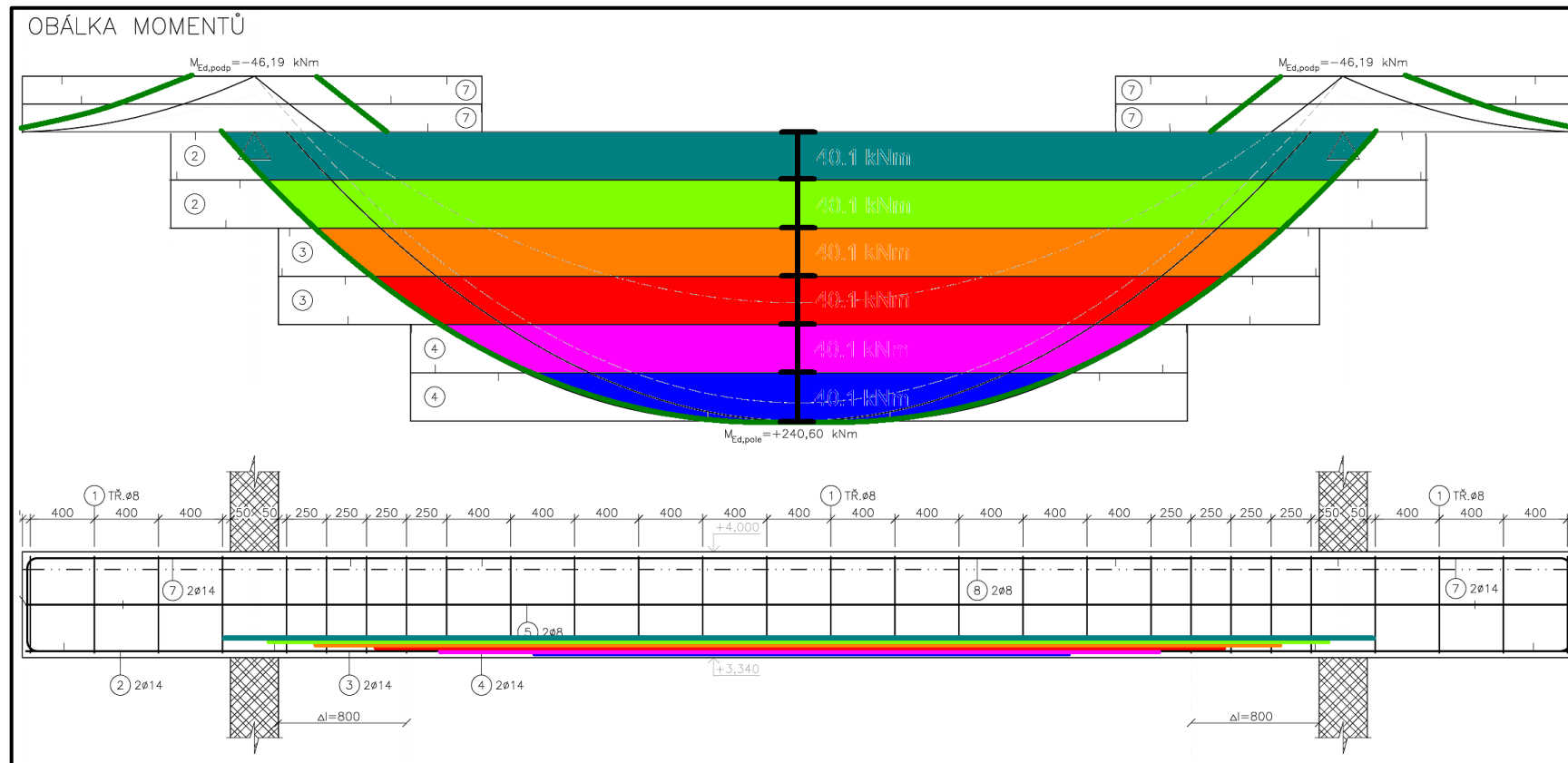
Rozšíření obálky

A úplně u podpory nám stačí už pouze jeden (šedozelený) prut.

Rozšíření obálky

Tímto způsobem jsme tedy stanovili, jak dlouhé musí pruty být.

Kotvení výztuže

Délky prutů, které jsme stanovili předchozím způsobem však nestačí. **Každý prut výztuže musíme řádně zakotvit.** U kotvení řešíme dvě podmínky.

- Zakotvení **minimální kotevní délkou** $l_{b,min}$ od konce základní délky.
- Zakotvení **návrhovou kotevní délkou** $l_{b,d}$ od místa plného využití prutu.

Obě délky vycházejí ze **základní kotevní délky** $l_{b,req}$.

Základní kotevní délka

Ve cvičení můžeme zjednodušeně stanovit **základní kotevní délku** pomocí vztahu

$$l_{b,req} = k\varnothing_s,$$

kde $\varnothing_s$ je průměr prutu výztuže (navrženo v předchozím úkolu),
 k stanovíme v závislosti na třídě betonu a podmínkách soudržnosti z tabulky níže.

Součinitel k	C12/15	C16/20	C20/25	C25/30	C30/37	C35/45	C40/50	C50/60
Dobrá soudržnost (dolní pruty)	66.9	55.7	48.3	40.3	36.2	33.0	29.0	25.0
Ostatní (horní pruty)	94.0	79.6	69.0	57.6	52.0	47.4	41.4	35.7

Přesný výpočet základní kotevní délky $\left(l_{b,req} = \frac{\varnothing}{4} \times \frac{\sigma_{sd}}{f_{bd}} \right)$, viz přednášky.

Minimální kotevní délka

Minimální kotevní délku stanovíme ze vztahu

$$l_{b,min} = \max(0.3l_{b,req}, 10\varnothing_s, 100 \text{ mm}),$$

kde $l_{b,req}$ je základní kotevní délka (viz předchozí slide).

Návrhová kotevní délka

Návrhovou kotevní délku $l_{b,d}$ určíme ze vztahu

$$l_{b,d} = \max(\alpha_1 \alpha_2 \alpha_3 \alpha_4 \alpha_5 l_{b,req}; l_{b,min})$$

kde α_i lze zjednodušeně a bezpečně volit jako $\alpha_i = 1.0$ (nebo přesněji dle tabulky na dalším slidu),

$l_{b,req}$ je základní kotevní délka (viz předchozí slidy),

$l_{b,min}$ je minimální kotevní délka (viz předchozí slidy).

Návrhová kotevní délka

Návrhovou kotevní délku $l_{b,d}$ určíme ze vztahu

$$l_{b,d} = \max(\alpha_1 \alpha_2 \alpha_3 \alpha_4 \alpha_5 l_{b,req}; l_{b,min})$$

kde α_i

ta

l_b

l_b

Ovlivňující činitel	Způsob kotvení	Prut betonářské výztuže	
		tažený	tlačený
Tvar prutů	přímý prut	$\alpha_1 = 1.0$	$\alpha_1 = 1.0$
	jiný než přímý prut	$\alpha_1 = 1.0$ pro $c_d < 3\varnothing$ $\alpha_1 = 0.7$ pro $c_d > 3\varnothing$	$\alpha_1 = 1.0$
Betonová krycí vrstva	Přímý prut	$\alpha_2 = \min \left(\max \left(1 - 0.15 \frac{c_d - \varnothing}{\varnothing}; 0.7 \right); 1.0 \right)$	$\alpha_2 = 1.0$
	jiný než přímý prut	$\alpha_2 = \min \left(\max \left(1 - 0.15 \frac{c_d - 3\varnothing}{\varnothing}; 0.7 \right); 1.0 \right)$	$\alpha_2 = 1.0$
Ovinutí příčnou výztuží nepřivařenou k hlavní výztuží	všechny způsoby kotvení	$\alpha_3 = \min (\max (1 - K\lambda; 0.7); 1.0)$	$\alpha_3 = 1.0$
Ovinutí přivařenou příčnou výztuží	všechny způsoby kotvení, poloha rozměr podle obrázku	$\alpha_4 = 0.7$	$\alpha_4 = 1.0$
Účinek ovinutí příčným tlakem	všechny způsoby kotvení	$\alpha_5 = \min (\max (1 - 0.04p; 0.7); 1.0)$	–
Součinitel c_d, K, λ a p viz ČSN EN 192-1-1, čl. 8.4.4.			

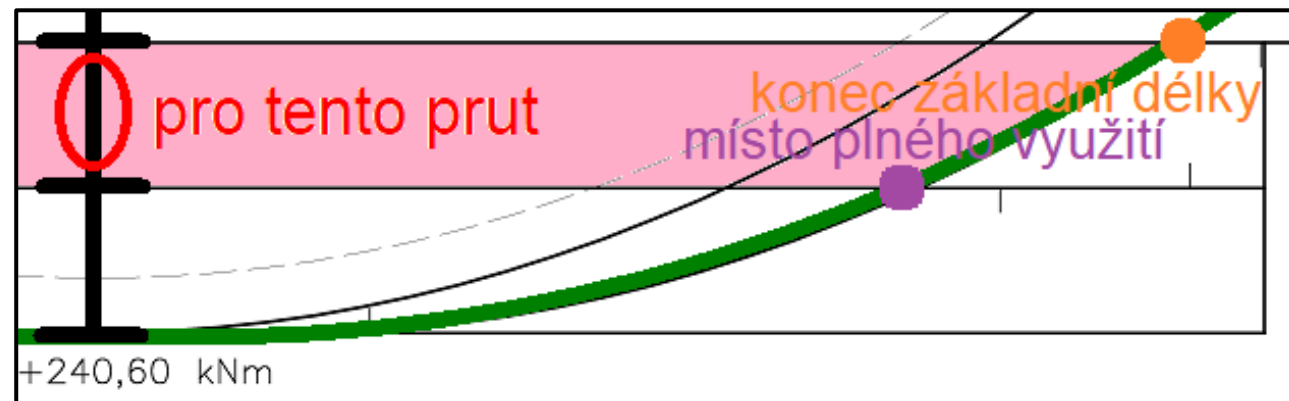
sněji dle

Určení délek prutů

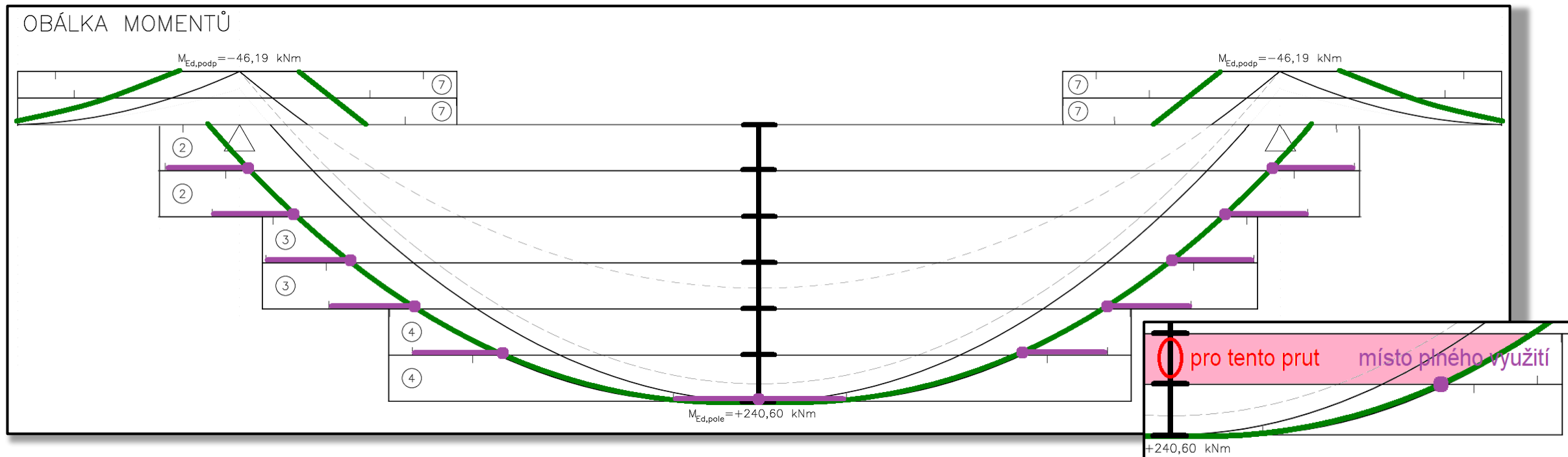
Při vynášení kotevní délky používáme dva pojmy

- **konec základní délky** – místo, kde prut začíná být namáhán (tj. při menším momentu už vůbec není namáhán)
- **místo plného využití** – místo, ve kterém je daný prut nejvíce namáhán (tj. při větším momentu už další namáhání přenáší další prut)

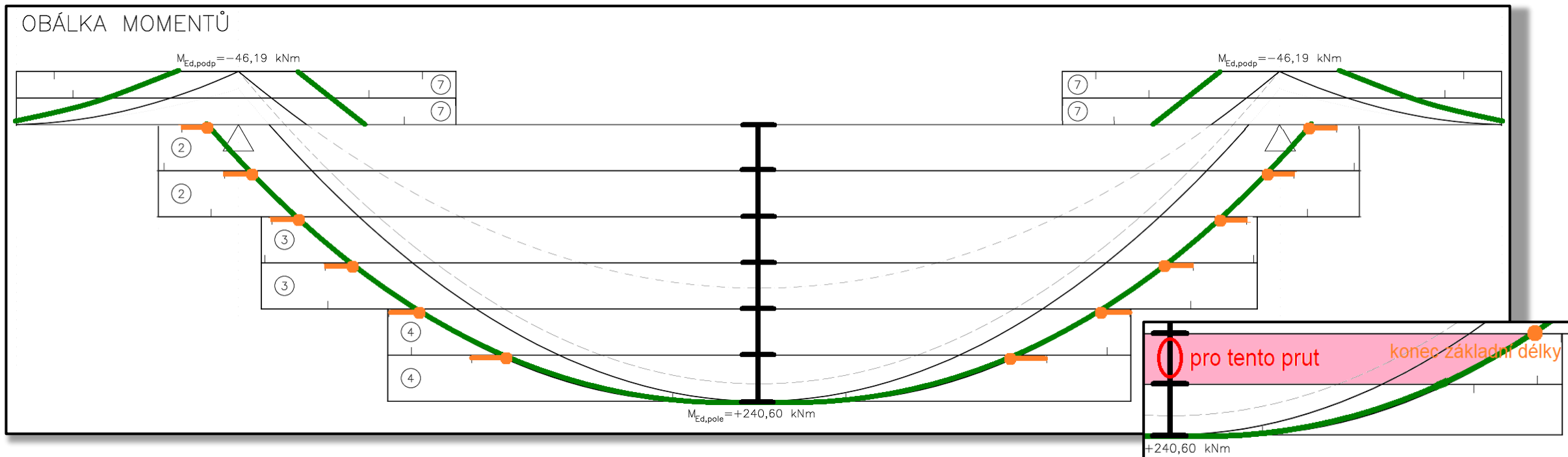
Určení délek prutů

Od místa plného využití musí každý prut být zakotven návrhovou kotevní délkou l_{bd} .

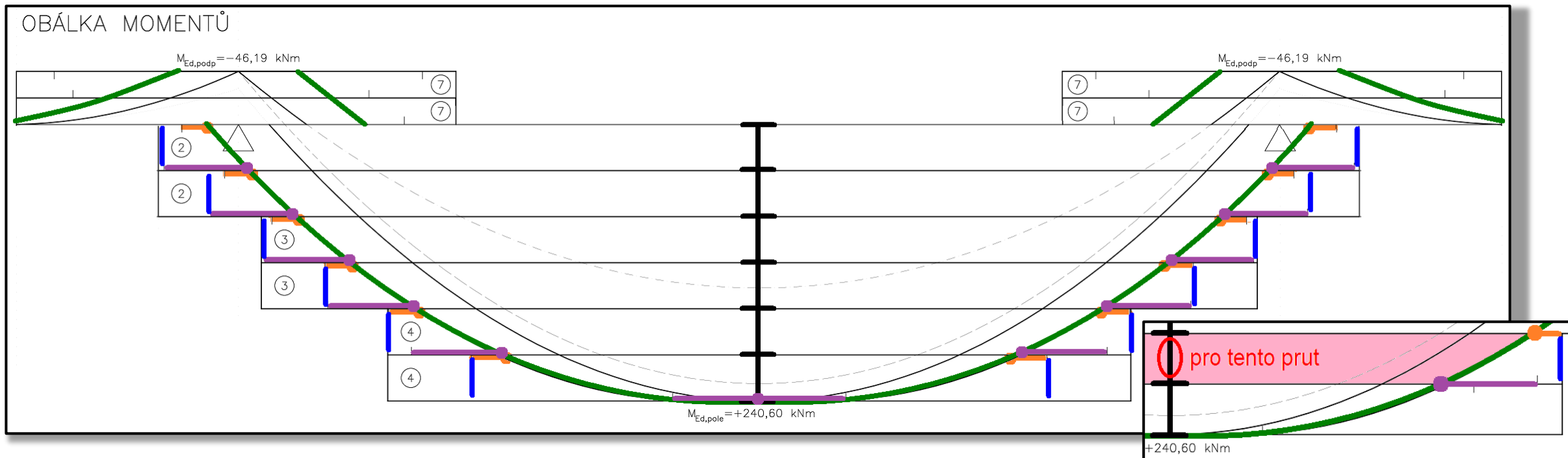
Určení délek prutů

Od konce základní délky musí být zakotven minimální kotevní délkou $l_{b,min}$.

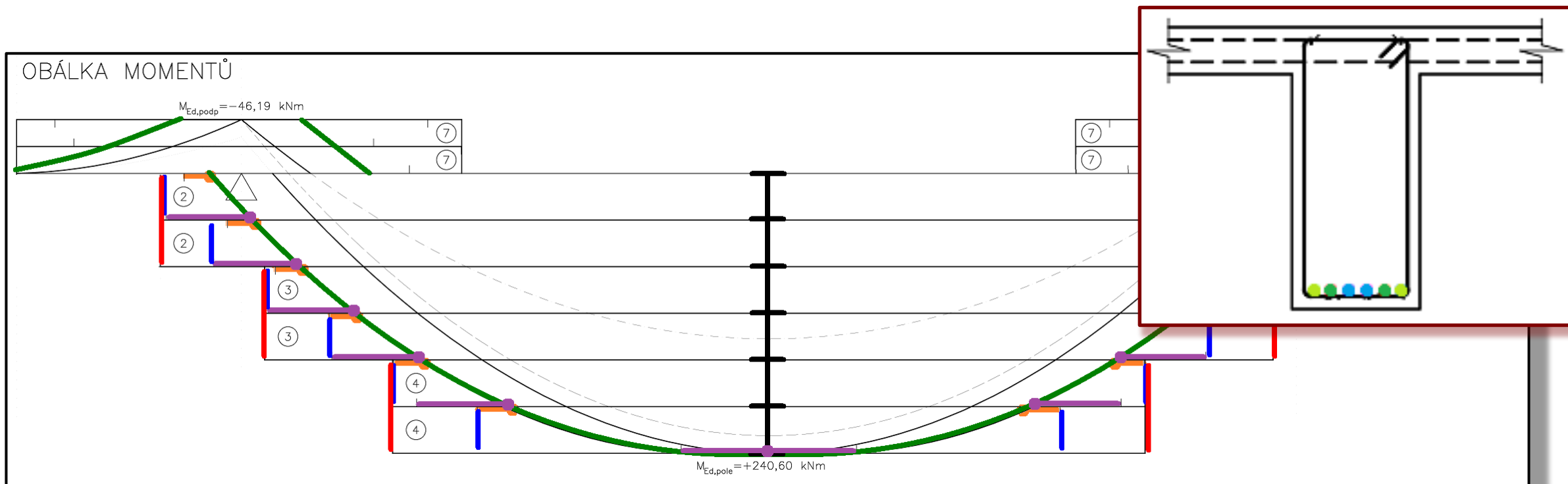
Určení délek prutů

O celkové délce každého prutu **rozhoduje** ta kotevní délka, **kte**rá sahá dále.

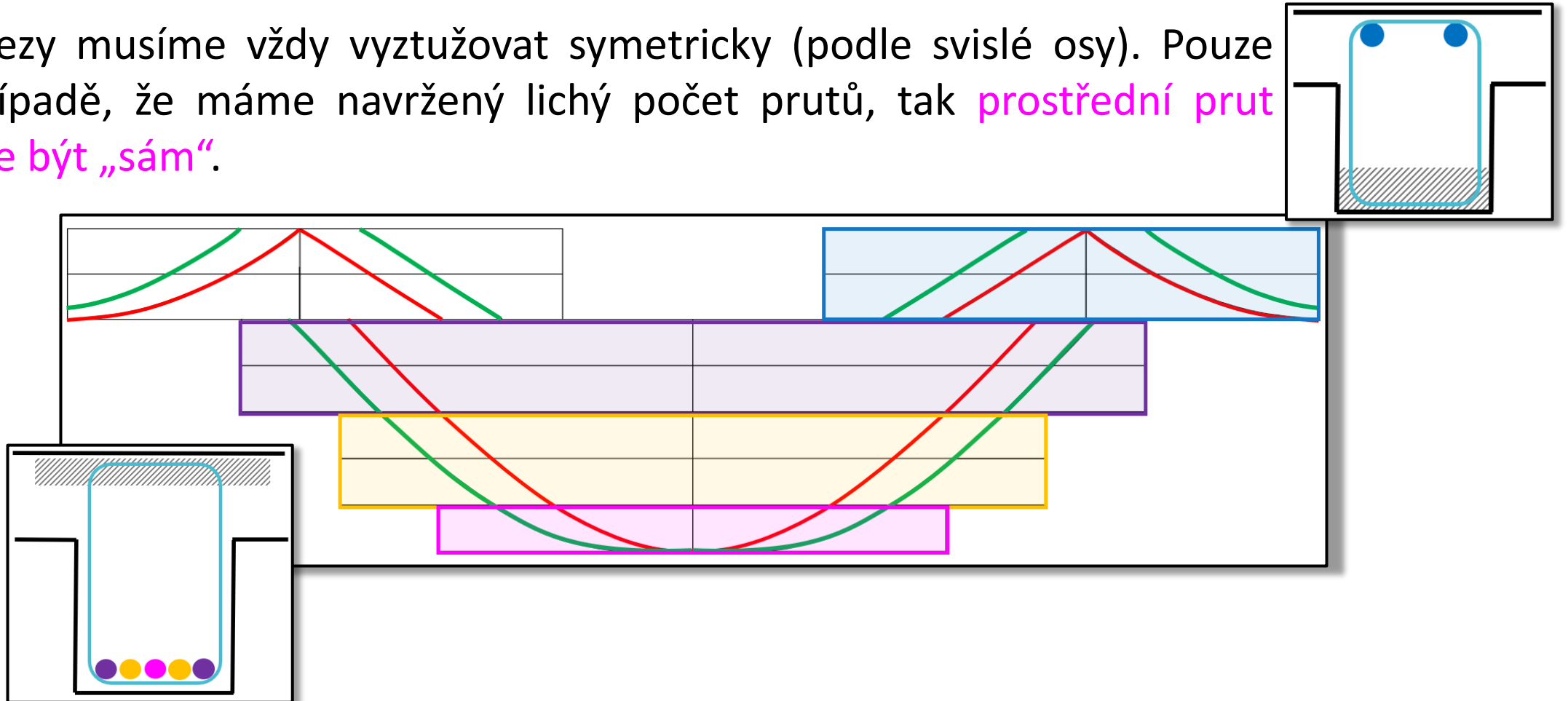
Určení délek prutů

Průřezy musíme vždy **vyztužovat symetricky** (podle svislé osy). To znamená, že **vždy dva pruty mají stejnou délku** (rovnou té delší z jejich délek)*.

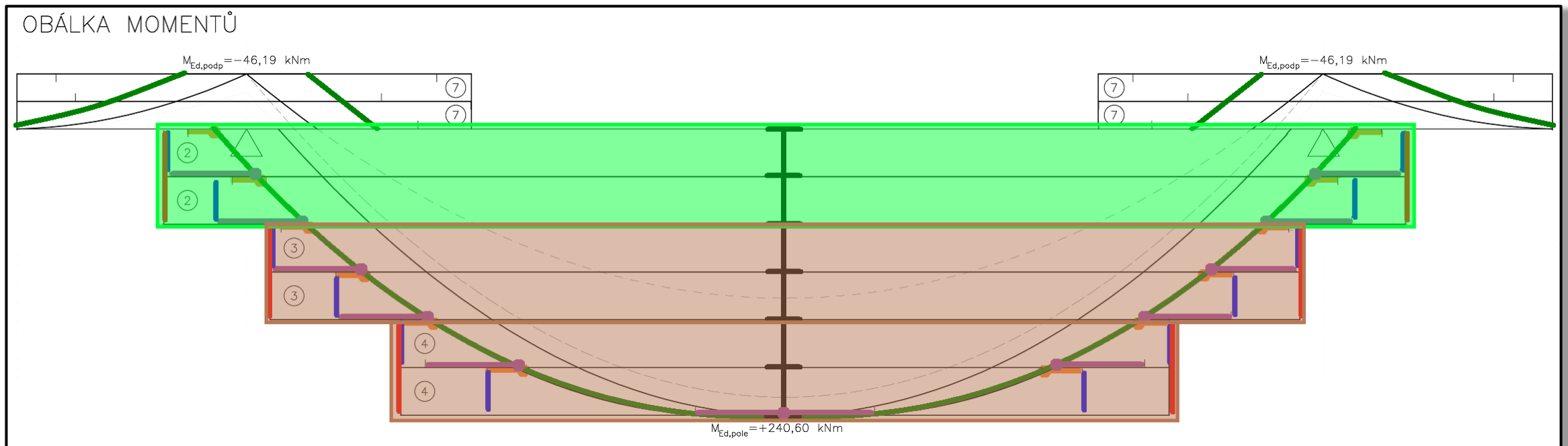
Určení délek prutů

Průřezy musíme vždy vyztužovat symetricky (podle svislé osy). Pouze v případě, že máme navržený lichý počet prutů, tak **prostřední prut může být „sám“**.

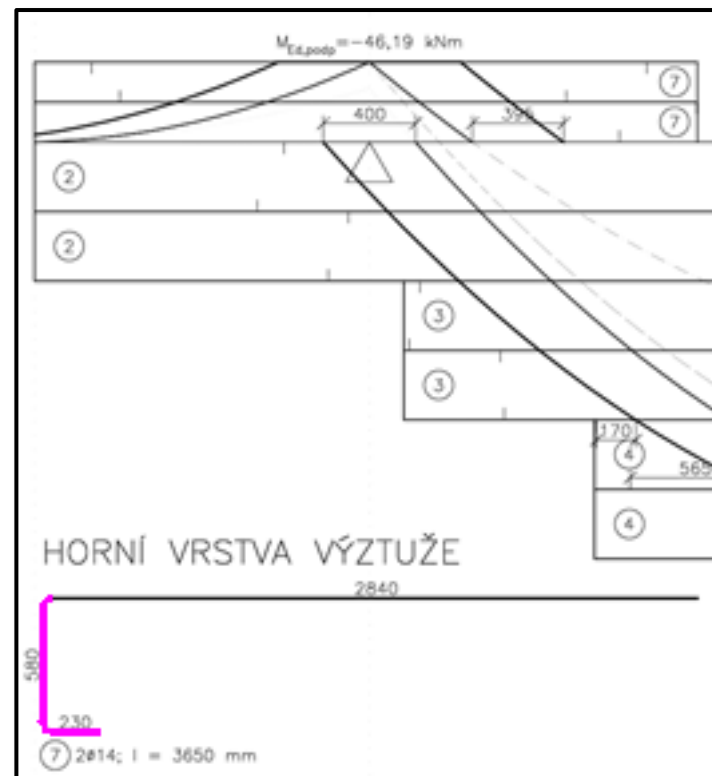
Určení délek prutů

Dva pruty v rozích třmínek musí být dotaženy minimálně $10\varnothing$ za líc podpory, ostatní mohou být kratší*. Všechny délky prutů navrhujeme v násobcích 50 mm.

Určení délek prutů

Na konzole (kde končí konstrukce) zajistíme dostatečné kotvení horní výztuže tak, že výztuž zahneme k dolnímu povrchu. **Délka zahnutí** vychází z požadované kotevní délky.

Smyková výztuž

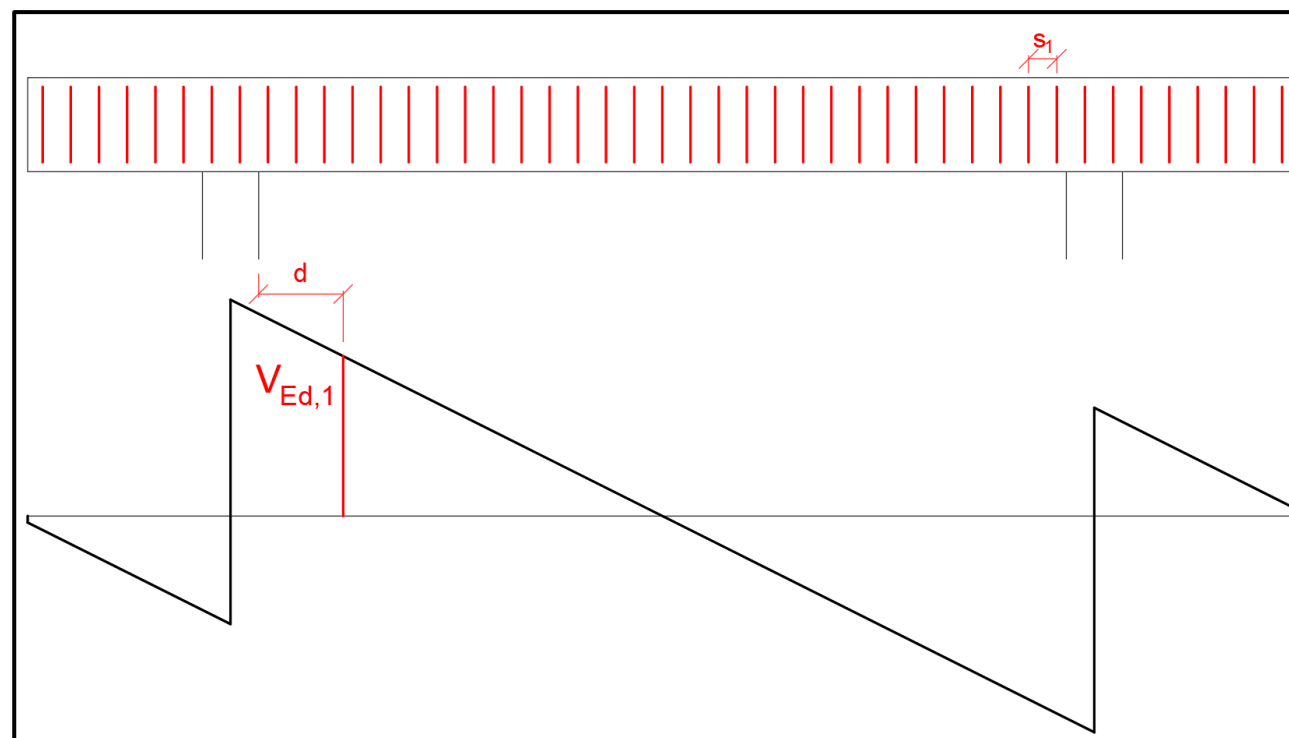
Smyková výztuž

Rozdělení smykové výztuže bylo **již popsáno v prezentaci k návrhu smykové výztuže.**

Zde je postup pouze zopakován.

Rozmístění návrhových třmínek

Návrhové třmínky jsou navrženy na maximální posouvající sílu v konstrukci*. To znamená, že je **můžeme použít v celém prvku**. To ale **není ekonomické****.

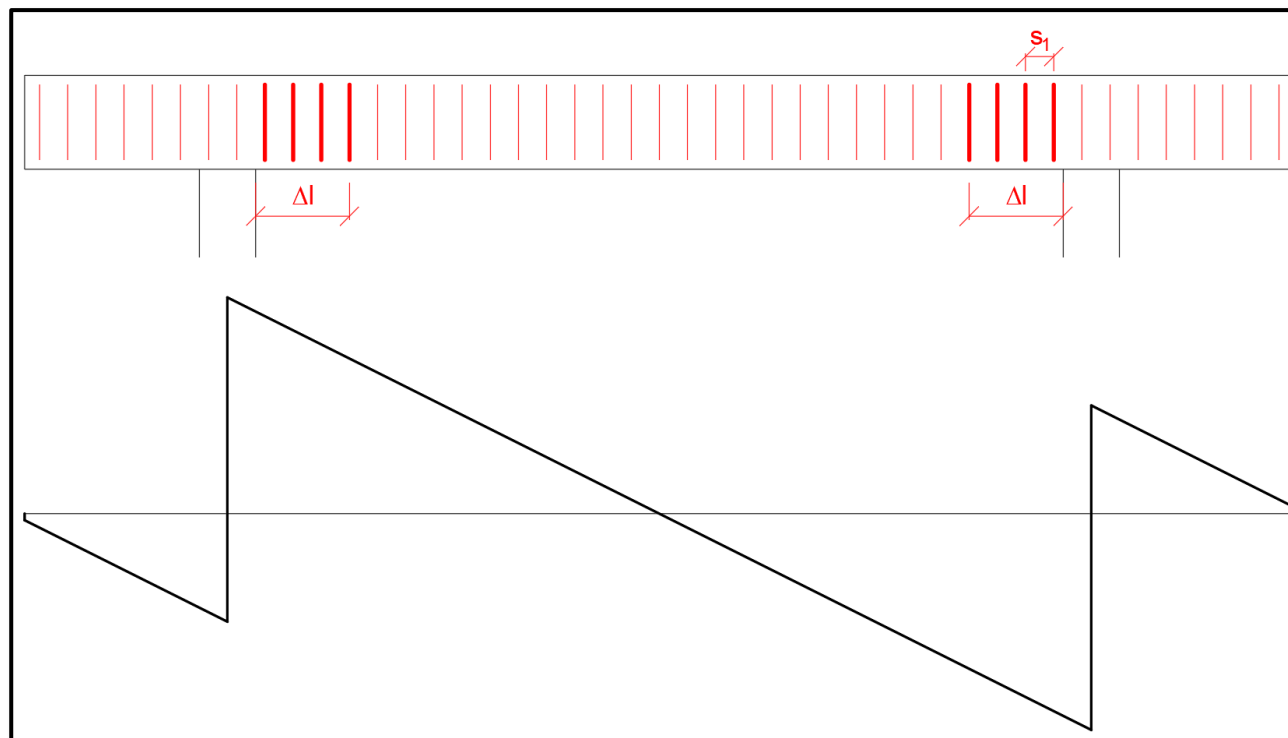

*To není úplně pravda. Třmínky jsou navrženy na sílu ve vzdálenosti d od líce podpory ($V_{Ed,1}$) a v teoretické podpoře je síla ještě větší. Ale vzhledem k tomu, že trhлина vychází z líce podpory (a ne z teoretické podpory), třmínky nikdy nebudou vystaveny síle větší než $V_{Ed,1}$.

**Protože třmínky jsou navrženy na maximální sílu, ale ve většině konstrukce je síla menší a třmínky jsou zbytečně moc blízko u sebe.

Rozmístění návrhových třmínek

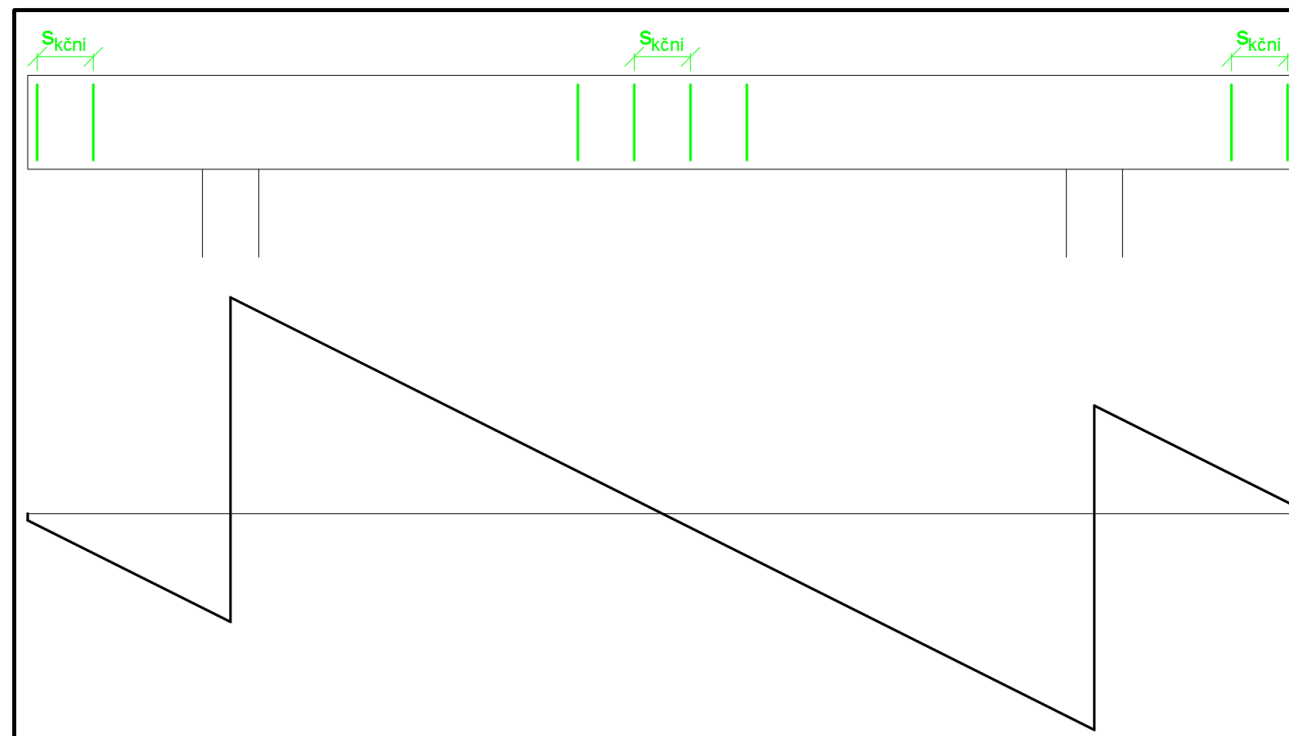
Dále nám návrhová norma udává, že **návrhové třmínky musíme použít minimálně ve vzdálenosti $\Delta l = z \cot \theta$ od líce podpory***.

*Aby pokryly celou smykovou trhlinu vycházející z líce podpory.

Rozmístění konstrukčních třmínků

Konstrukční třmínky jsou ekonomičtější*, ale nelze je použít všude**.

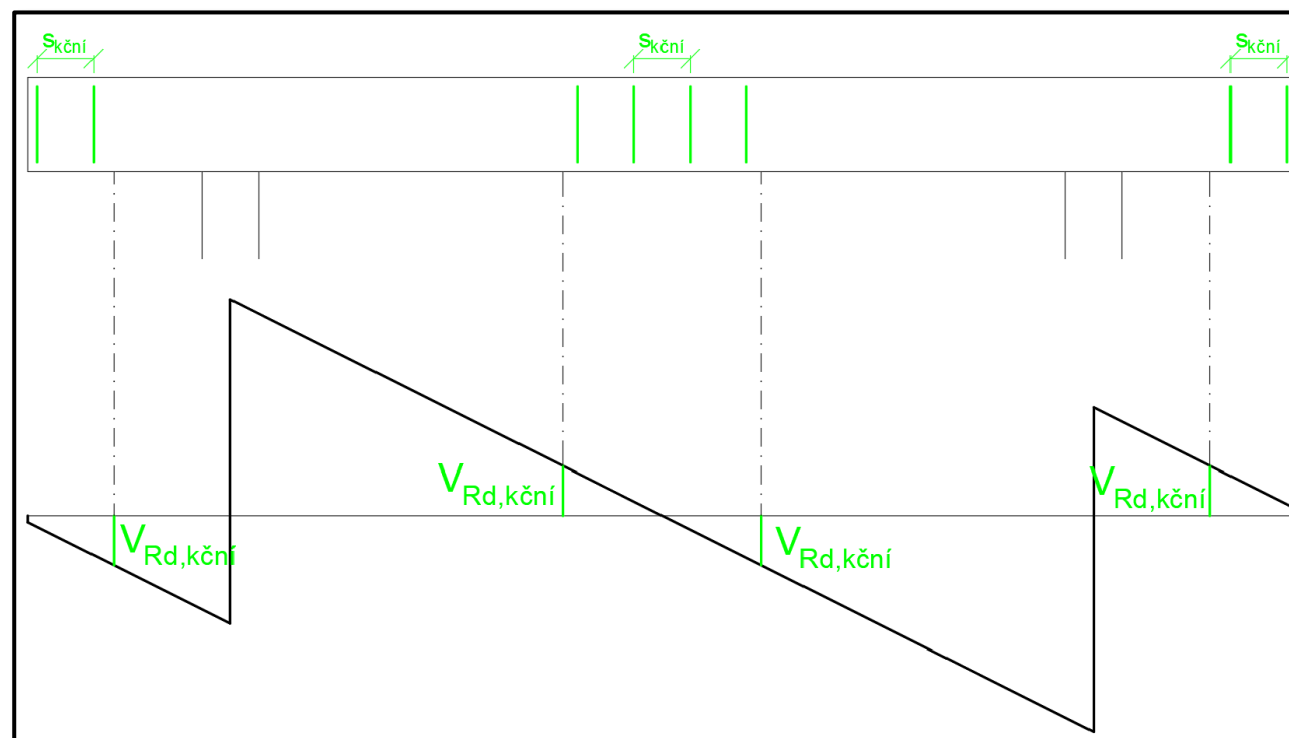

*protože mají větší rozteč

**protože mají menší únosnost

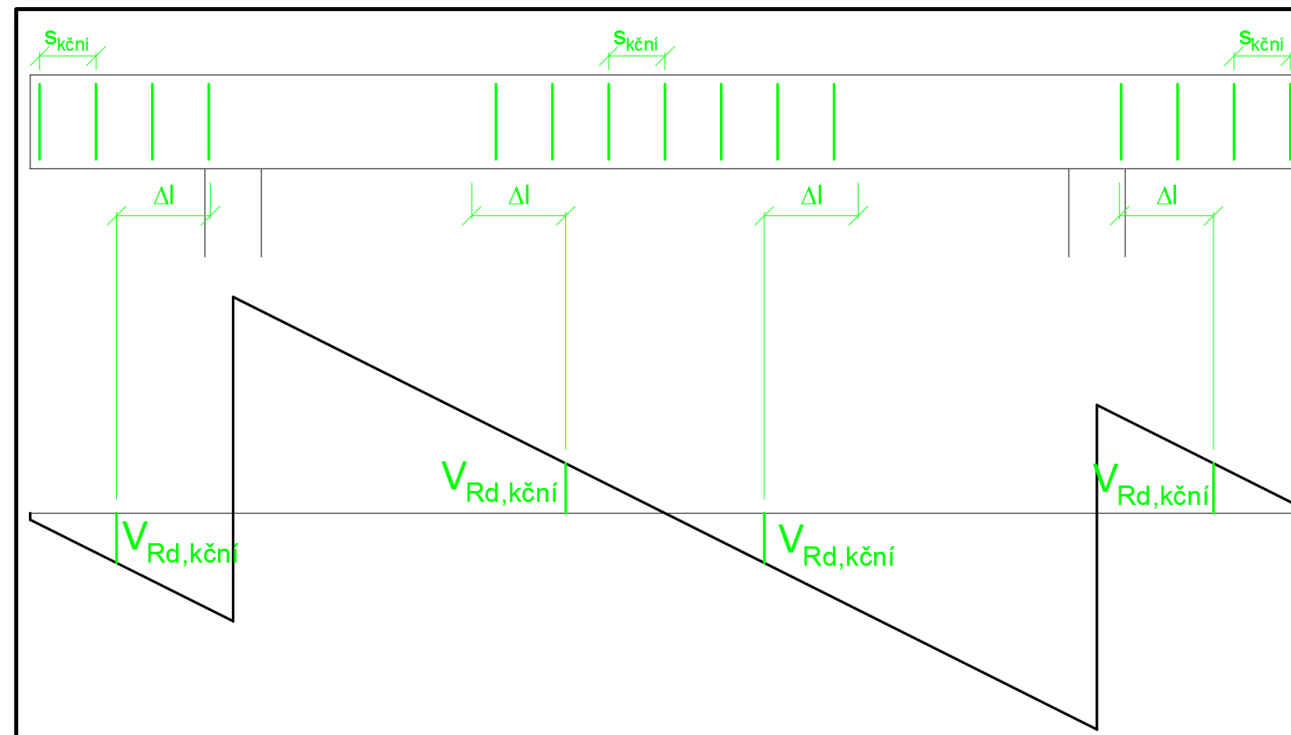
Rozmístění konstrukčních třmínků

Konstrukční třmínky můžeme použít **všude**, kde je působící **posouvající síla menší než únosnost** konstrukčních třmínků.

Rozmístění konstrukčních třmínků

Návrhová norma udává, že konstrukční třmínky **můžeme použít ještě o $\Delta l = z \cot \theta$ „před“ posouvající sílu rovnou únosnosti třmínků $V_{Rd,kčn}$.**

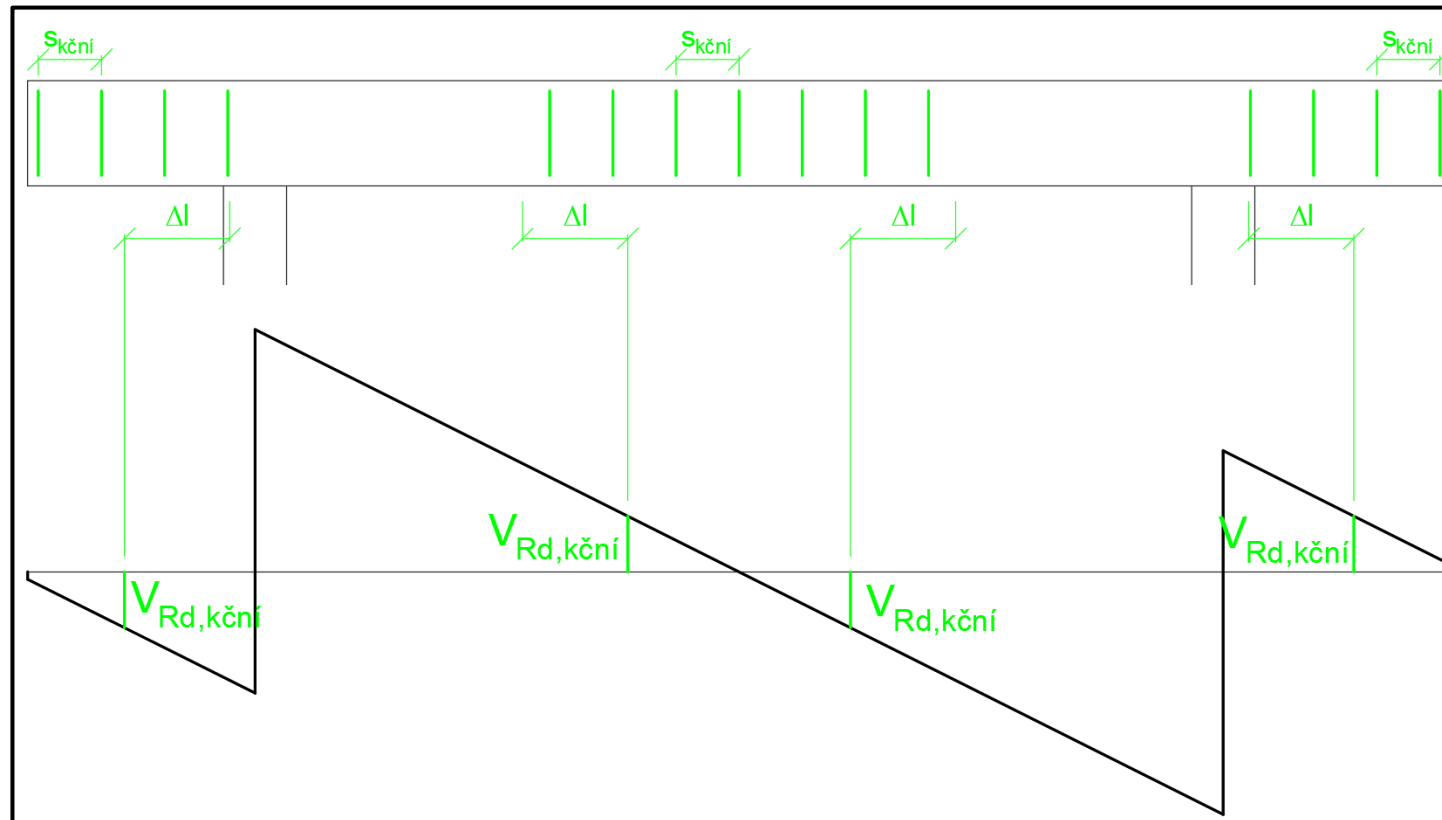
Rozmístění všech třmíneků

Při **návrhu rozmístění třmíneků** tedy většinou používáme **následující postup**.

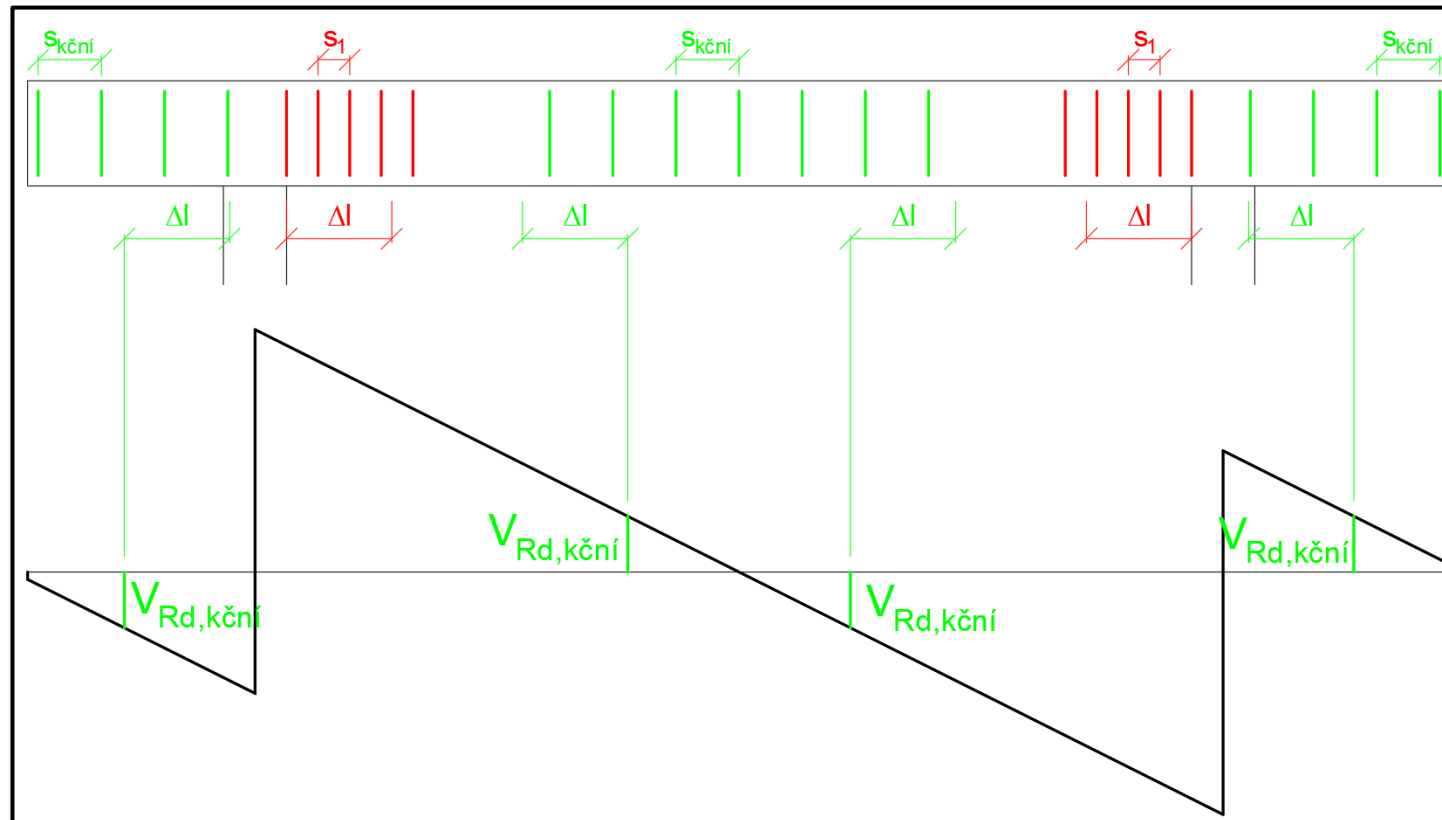
Rozmístění všech třmínků

Nejprve stanovíme, **kde všude můžeme použít** ekonomické **konstrukční** třmínky.

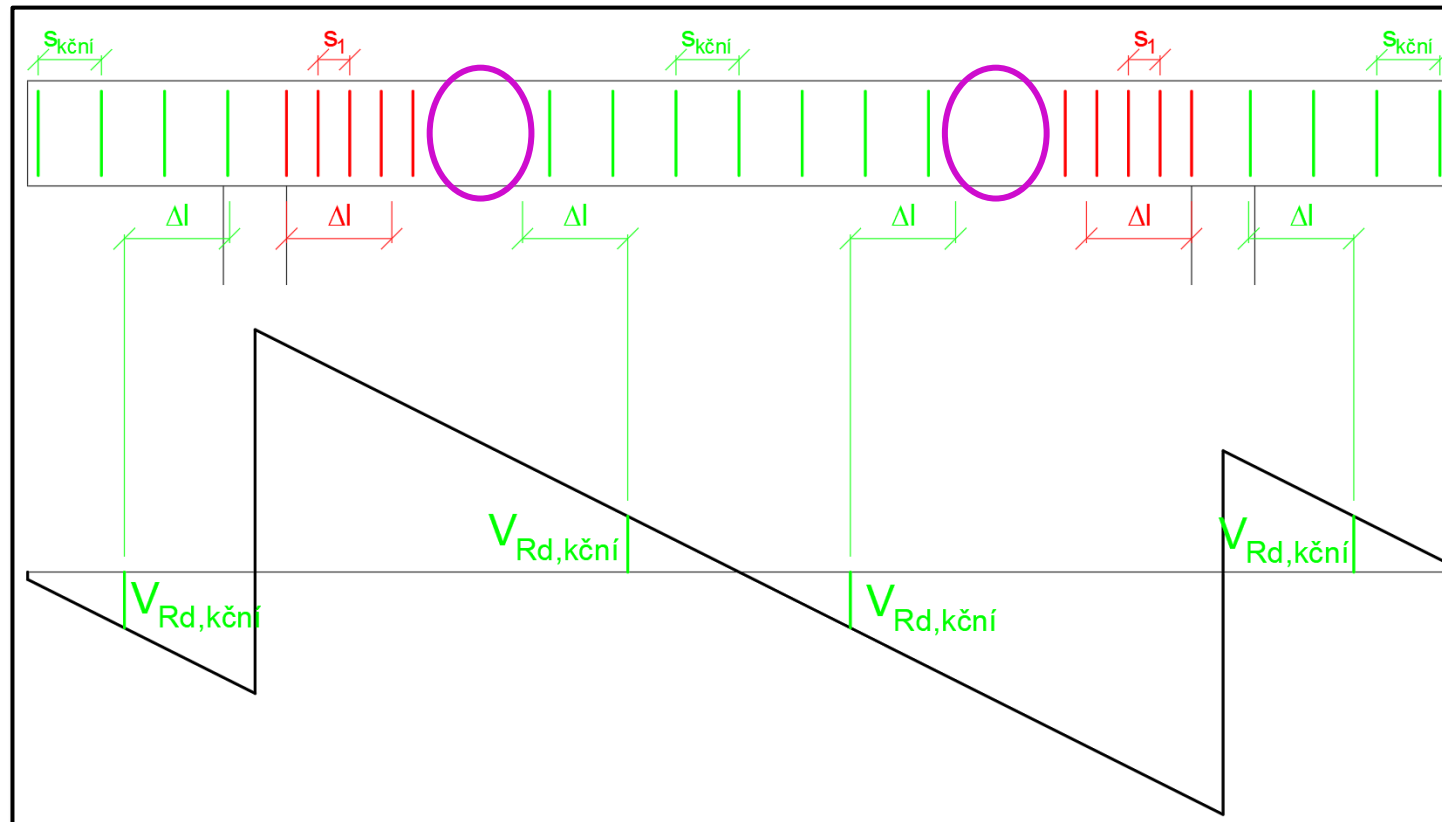
Rozmístění všech třmínků

Dále určíme, **kde všude musí být návrhové třmínky.**

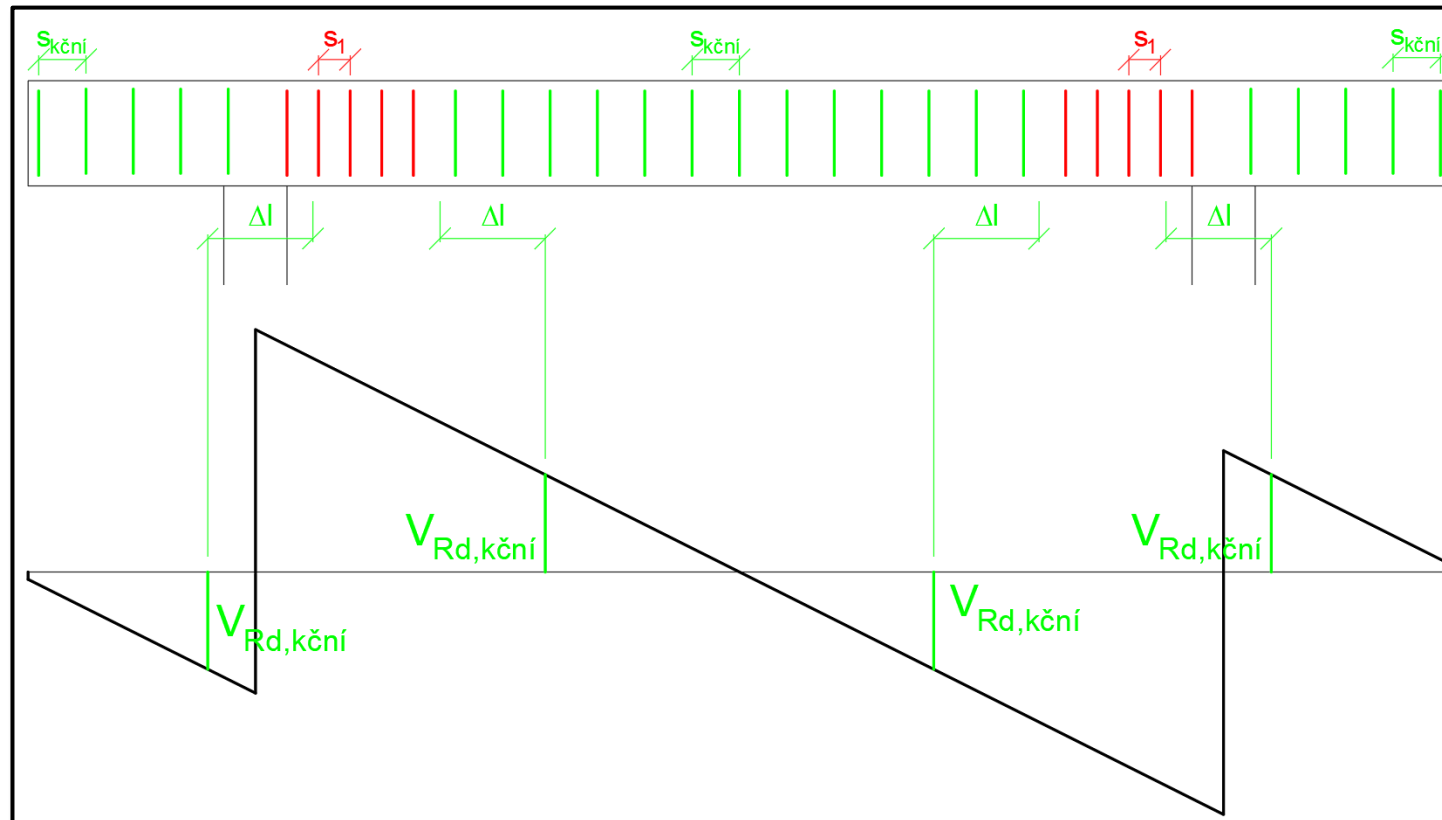
Rozmístění všech třmínků

A nyní musíme rozhodnout, jak vyřešit oblast, kde nám třmínky ještě chybí.

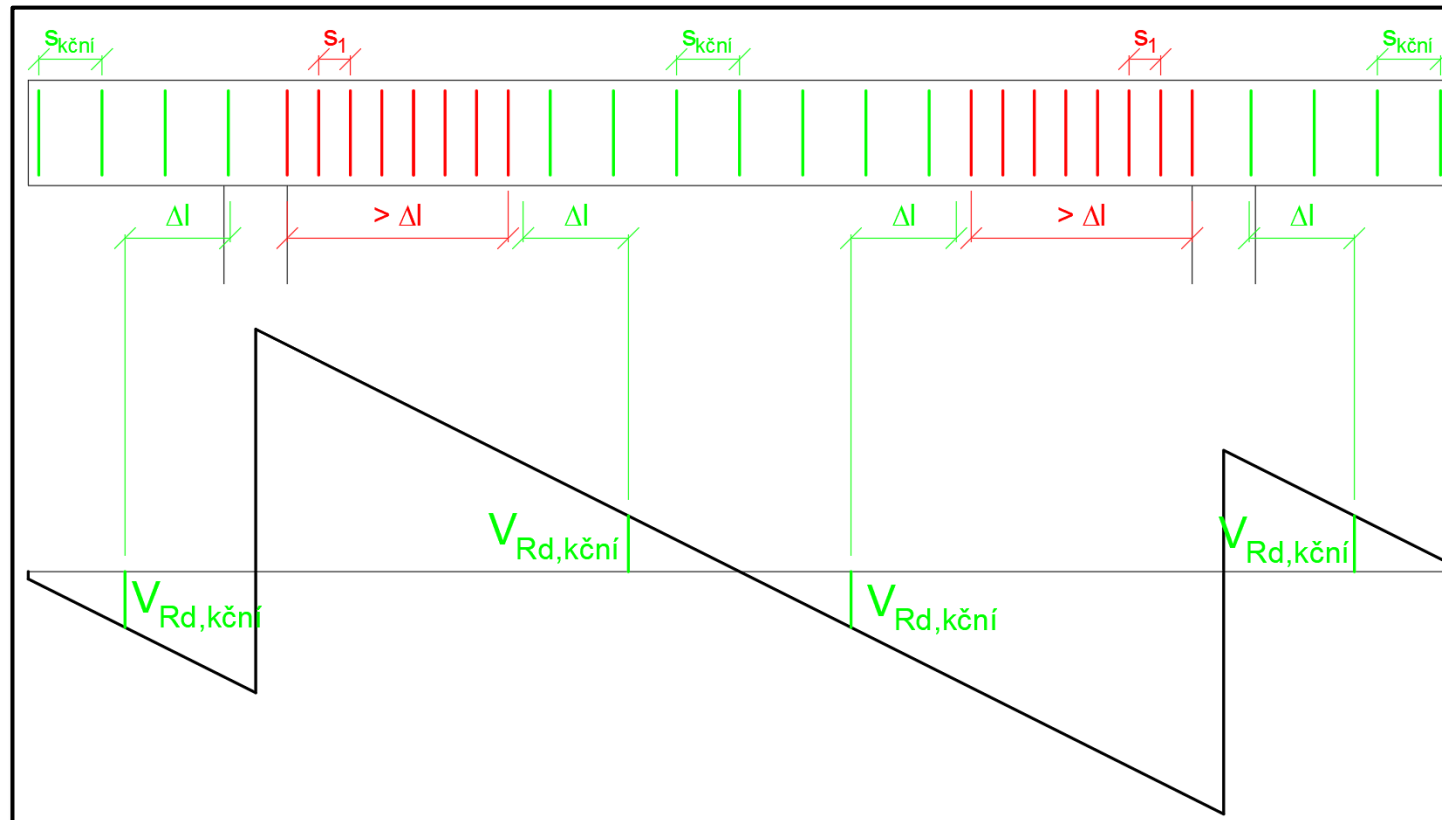
Rozmístění všech třmínků

Prvním řešením je **snížit rozteč konstrukčních třmínků**. Tím se zvýší jejich únosnost, a tím se rozšíří oblast jejich možného použití.

Rozmístění všech třmínků

Druhým (a jednodušším) řešením je „dotáhnout“ návrhové třmínky až ke konstrukčním třmínkům*.

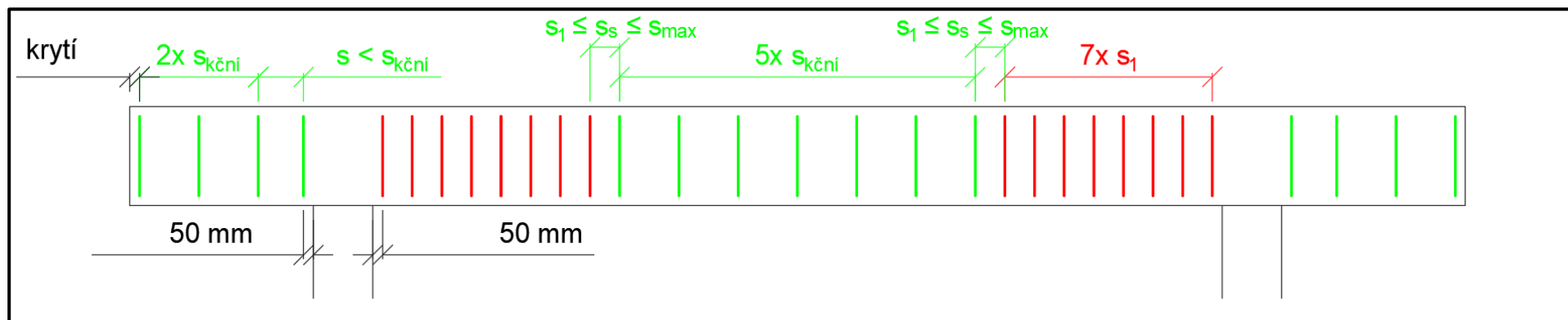

* A konstrukční třmínky nechat tak, jak jsme je navrhli na začátku

Rozmístění všech třmínků

Nakonec **upravíme návrh** tak, aby **dával geometricky smysl**:

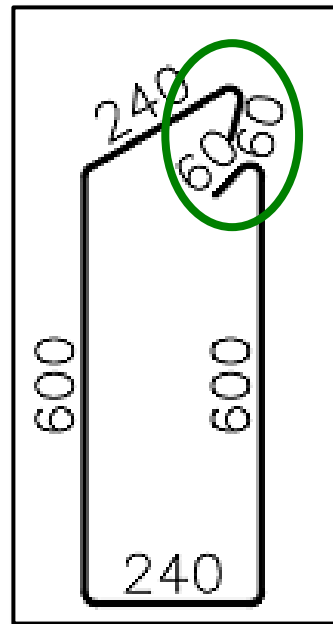
- krajní třmínek musí mít dostatečné krytí,
- třmínky nad zděnou podporou vynecháme (protože je tam věnec), první třmínek musí být ve vzdálenosti 50 mm až 75 mm od hrany podpory,
- rozteč na styku návrhových a konstrukčních třmínků s_s nám vyjde z geometrie.

Další výztuž

Další výztuž

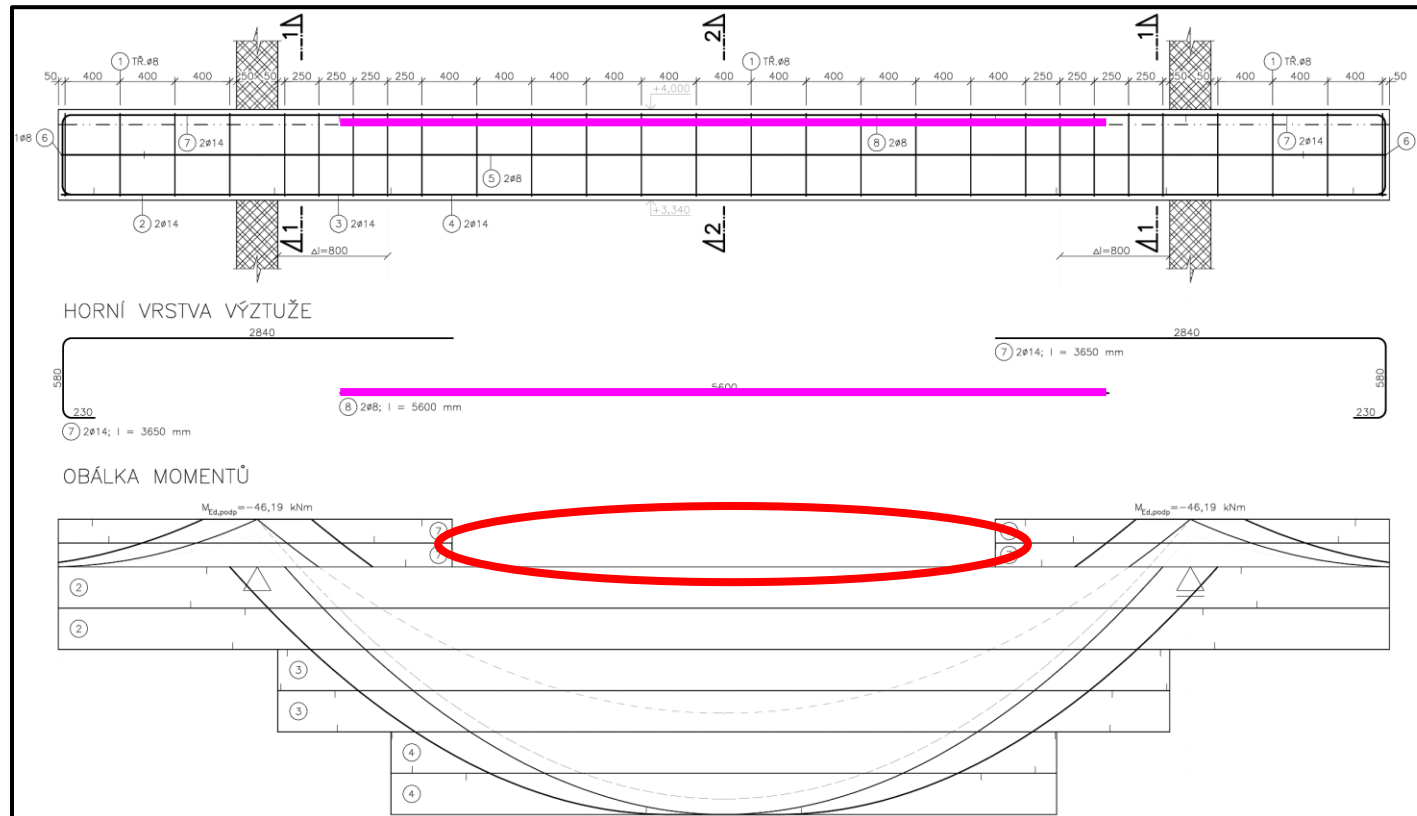
Délka **koncových úseků spínaných třmínků** má být minimálně 10x profil třmínku.

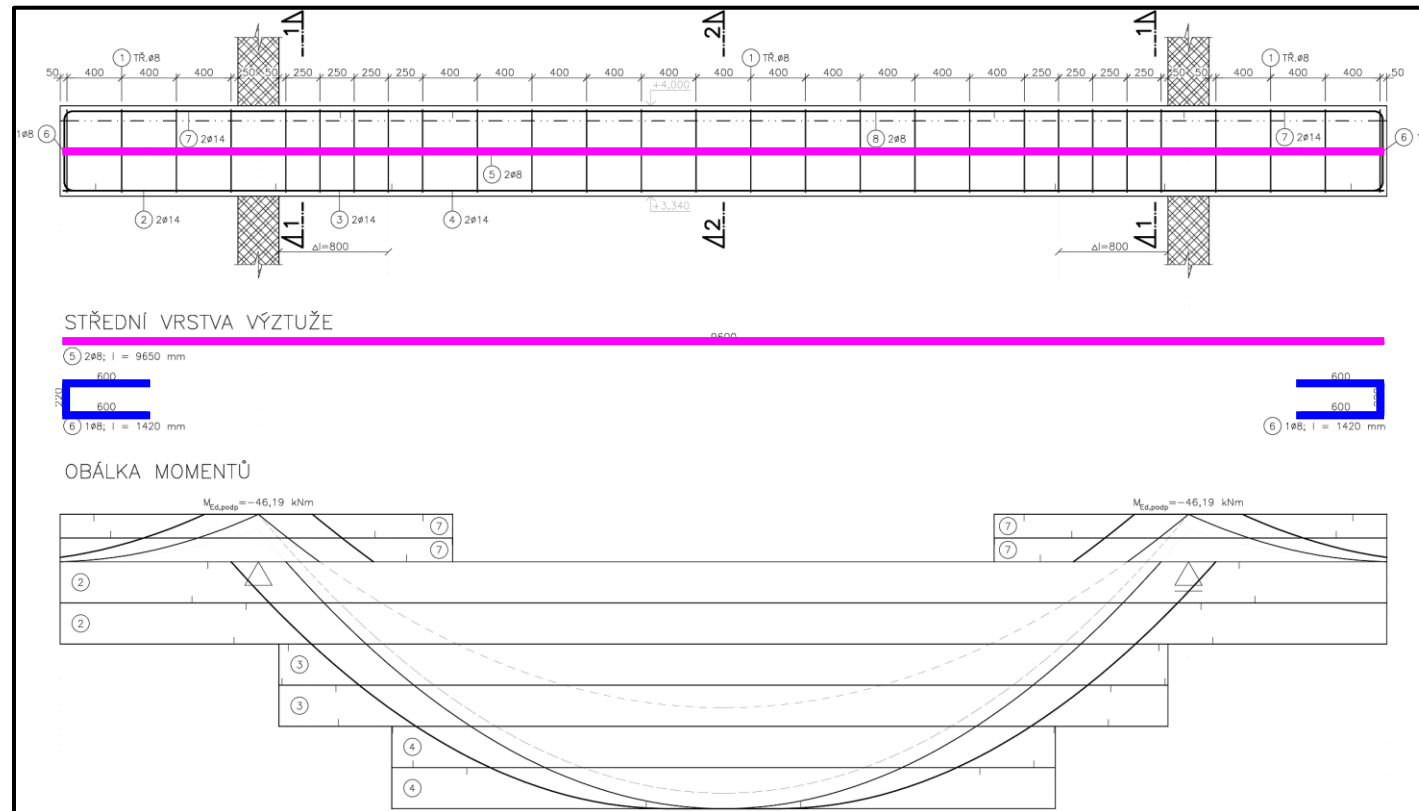
Další výztuž

Do míst, kam nesahá nosná výztuž přidáváme konstrukční výztuž kvůli třmínkům.

Další výztuž

Je-li výška trámu větší než 500 mm, přidáváme **konstrukční výztuž do poloviny výšky** (včetně lemovací výztuže).

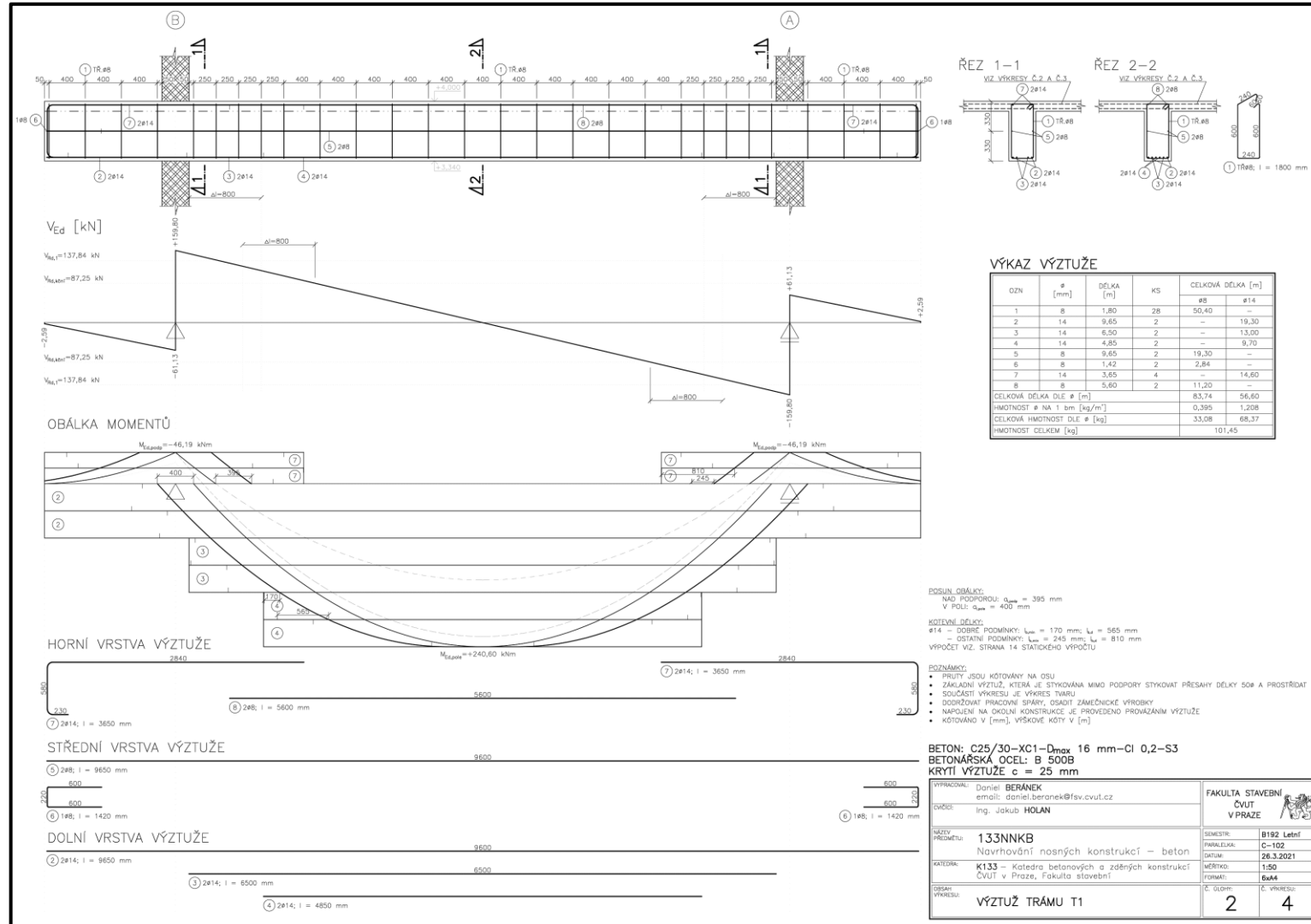

Obecné pokyny

Obecné pokyny k výkresu

- Měřítko 1:50.
- Výkres by měl obsahovat
  - podélný řez trámem s rozkreslenou a popsanou výztuží nad/pod trámem,
  - příčné řezy trámem v poli a u podpory,
  - rozšířenou obálku momentů,
  - schémata rozdělení materiálu,
  - popisek nad rozpiskou,
  - rozpisku.

Příklad výkresu

díky za pozornost

Poděkování

Děkuji **Radku Štefanovi, Tomáši Trtíkovi, Romanu Chylíkovi a Hance Schreiberové** za časté konzultace při vypracovávání prezentace a **Stáňovi Zažirejovi** za poskytnutí vizualizací a obrázků.

Děkuji **Petru Bílému a Martinovi Tipkovi** za vytvoření a udržování oficiálních podkladů, ze kterých vychází tato prezentace.

[a v neposlední řadě, děkuji divákům v poslední řadě](#)